

هۆی هه‌نێاردنی بابته‌که. ئەم بابته‌ له چوارچێوه‌ی نه‌ته‌وايه‌تی و کۆمه‌لایه‌تی و سیاسي کوردیدا گرنگی و بايه‌خی خۆی هه‌یه‌، له‌نیۆ توئینه‌وه‌ ئەکادیمییه‌کاندا زۆر جێگه‌ی بايه‌خه‌ و کاری که‌م له‌سه‌ر کراوه‌، فه‌زای شوێنکات که‌متر توئینه‌وه‌ی له‌سه‌ر کراوه‌، ئەم کاره‌ساته‌ بۆ ئەوه‌ی جاريکی دیکه‌ دووباره‌ نه‌بیته‌وه‌، نه‌وه‌کانی دواي ئەنفالی لێناگادار بکرتیه‌وه‌، بۆیه‌ ئێمه‌ له‌سه‌ر ئەم بابته‌ توئینه‌وه‌ که‌مان ئەنجامداوه‌.

رێبازی توئینه‌وه‌که. له‌م توئینه‌وه‌یه‌دا سوودمان له‌ میتۆده‌کانی وه‌سف- شیکاری و میتۆدی مێژووی و هه‌رگرتوه‌.

ئامانجی توئینه‌وه‌که. ئامانجمانه‌ ڕاده‌ی کاریگه‌ری ئەنفال له‌ دڵ و ده‌روونی تاکي کورد به‌ زیندووی به‌ئێلینه‌وه‌ له‌رێگای کورته‌ ڕۆمانی "به‌هاری ڕه‌ش" نوسه‌ر "ئه‌حمه‌د محمه‌د ئیسماعیل" دا.

به‌شه‌کانی توئینه‌وه‌که. ئەم توئینه‌وه‌یه‌ له‌ بوخته‌ و پێشه‌کی و دوو به‌ش و ئەنجام و لیستی سه‌رچاوه‌کان پێکهاتوه‌. به‌شی یه‌که‌م: چه‌مک و پێناسه‌ و زاواوه‌ی شوێنکاتمان له‌م ڕوویه‌وه‌ خستوه‌ ته‌ڕوو. به‌شی دووه‌م: پراکتیکییه‌ و له‌م به‌شه‌دا، کورته‌ ڕۆمانه‌ که‌مان له‌رووی بنیاتی شوێنکاته‌وه‌ خستوه‌ ته‌ ژێر تیشکی لێکۆلینه‌وه‌وه‌.

به‌شی یه‌که‌م:

ته‌وه‌ری یه‌که‌م: ئەنفال له‌ نیوان سوپه‌تیکی قورئانی پیرۆز و په‌شکۆزی له‌ده‌فه‌ری گه‌رمیاندایه‌ وه‌ک قوئانی سی‌ یه‌می ئەنفال

پڕۆسه‌ی ئەنفال دڕنده‌ترین په‌لاماری ڕژیمی پێشوو له‌ناوچووی عێراقه‌، که‌ له‌ شوباتی ساڵی ١٩٨٨ خۆی له‌هه‌شت قوئاندا ده‌بینێته‌وه‌: "قوئانی یه‌که‌م: گه‌مارۆدانێ سهرگه‌له‌و – به‌رگه‌له‌و له‌ ٢٣ ی شوبات- ١٩ مارتی ١٩٨٨" (موفتی زاده، ١٩٩٩، ١٨٩) به‌ ئەنفالی یه‌که‌م ناسراوه‌، به‌ هێرشێ یه‌ک مانگه‌ بۆ سه‌ر بنکه‌ و باره‌گاکانی سه‌رکرایه‌تی ی.ن.ک "ئه‌نفالی دووه‌م: قه‌رده‌خ ٢٢ ی مارت - ١ ی نیسانی" (موفتی زاده، ١٩٩٩، ٢٢١)... "ئه‌نفالی سی‌یه‌م: گه‌رمیان ٧- ٢٠ نیسان ١٩٨٨" (جینۆساید له‌ عێراق، ١٩٩٩، ٢٤١)... به‌ گه‌وره‌ترین ئەنفال داده‌نرێت، که‌تاییدا زۆرتین ژماره‌ی مرۆف بوونه‌ قوربانی، هه‌روه‌ها ١٤/٤ به‌ ڕۆژی ئەنفال دانراوه‌، له‌لایه‌ن حکومه‌تی هه‌ریمی کوردستانه‌وه‌. "ئه‌نفالی چواره‌م: دۆلی زێی بچووک ٣- ٨ مایسی ١٩٨٨" (موفتی زاده، ١٩٩٩، ٣٠٣)... "ئه‌نفالی پێنجه‌م و شه‌شه‌م و هه‌وته‌م: دۆلی نیۆ چیاکانی شه‌قلاوه‌ و په‌واندز ١٥ ی مایس - ٢٦ ی ئابی ١٩٨٨" (موفتی زاده، ١٩٩٩، ٣٩٩)... "ئه‌نفالی کۆتایی: بادینان ١٥ ی مایس - ٢٥ ی ئاب - ٦ ی ئیلولی ١٩٨٨" (موفتی زاده، ١٩٩٩، ٣٤٧) هه‌شت قوئانه‌کانی ئەنفال له‌ ساڵی ١٩٨٨ له‌لایه‌ن ڕژیمی له‌ناوچووی عێراقه‌وه‌ ئەنجام درا. "گه‌رمیان واته‌ ولاتی گه‌رم، هه‌رده‌و ده‌شتیکی پان و به‌رینه‌ له‌به‌شی هه‌ره‌ باشووری سوێری زمانی کوردستانی عێراقدا هاوسنووری ناوچه‌کانی عه‌ره‌ب نشینی عێراقه‌، سنووری ئەم ناوچه‌یه‌ له‌ ڕۆژئاواوه‌ شارێ نیوان شاری پر نه‌وتی که‌رکووک و شارۆچکه‌ی تووزخورماتوه‌وه‌، له‌ باکووره‌وه‌ رێگای که‌رکووک - چه‌مچه‌مال، له‌ لای ڕۆژه‌لاته‌وه‌ چیاکانی قه‌رده‌خ و له‌ باشووریه‌شه‌وه‌ هه‌رسی شارۆچکه‌ی که‌لار و کفری و پێنازه‌" (موفتی زاده، ١٩٩٩، ٣٠٣) به‌مجۆره‌ کۆی گشتی قوربانییه‌کانی گشت ئەنفاله‌کان بریتییه‌ له‌ سه‌د و هه‌شتاو دوو هه‌زار مرۆف و چوار هه‌زارو پێنج سه‌د گوندیش خاپورکران، ئەم پڕۆسه‌یه‌ به‌یه‌کیک له‌ گه‌وره‌ترین تاوانه‌کانی سه‌ده‌ی بیسته‌م له‌قه‌له‌م ده‌درێت له‌ مێژووی ناوچه‌که‌وه‌ له‌ ڕۆژه‌لاتی ناوه‌راستدا.

شوێن: گه‌رمیانه‌ کات: به‌هاری ساڵی ١٩٨٨ ز، ڕووداو: ئەنفاله‌، که‌سیته‌ی: چل هه‌زار مرۆفی ئەنفالکراوی کوردی گه‌رمیانه‌، ته‌نها له‌ ئەنفالی سی‌یه‌مدا. کات و شوێن به‌ دوو له‌ره‌گه‌زه‌ بنه‌رته‌یه‌یه‌کانی چیرۆک و ڕۆمان داده‌نرێت، به‌هاری ڕه‌ش ناوینیشانی ئەو کورته‌ ڕۆمانه‌یه‌ که‌ نوسه‌ر له‌ ئەنجامی ئەو ڕه‌ش بکوژییه‌ی کۆتایی سه‌ده‌ی بیسته‌م که‌ به‌ ئایه‌تیک له‌ سوپه‌تی ئەنفالی قورئانی پیرۆزدا هاووه‌ (یسئلونک عن الانفال قل الانفال لله‌ والرسول فاتقوا الله‌ واصلحوا ذات بینکم واطيعوا الله‌ ورسوله‌ ان کنتم مؤمنین) (قرآن الکریم، جزء ٩، الاية ١، ص ١٧٧) له‌ ته‌فسیری قورئانی پیرۆزدا سوپه‌تی ئەنفال له‌دواي شه‌ری به‌در خودای گه‌وره‌ بۆ پیغه‌مبه‌ر (د.خ) نارده‌ خواره‌وه‌. "ئه‌نفال وشه‌یه‌کی عه‌ره‌بییه‌ کۆی (نفال) به‌واتای ده‌ستکه‌وت دێت" (المنجد، ص ٨٢٨) به‌ شێویه‌کی گشتی ئەنفال له‌ دوو ڕووه‌وه‌ سه‌یر ده‌کریته‌ یه‌کیان به‌ واتای ده‌ستکه‌وت (غنیمه‌) که‌ له‌پێش هاتنی ئایینی پیرۆزی ئیسلامدا عه‌ره‌به‌کان زاواوه‌ی (ئه‌نفال) یان به‌واتای تالانی جه‌نگ به‌کار ده‌هێنا، مه‌به‌ستیش له‌ جه‌نگ شه‌رکردن و شکاندنی دژمن و گرتنی دیل و ده‌ستبه‌سه‌رداگرتنی سامان و مال بوو. هه‌روه‌ها ئەنفال واتای زیاده‌و ده‌ستکه‌وت ده‌گه‌یه‌نێت، که‌ ئه‌میش و پێناسه‌ ده‌کریته‌، ئەو مال و سامانه‌ی به‌شه‌ر له‌ بێباوه‌ ده‌سه‌ندریته‌، لێره‌دا پرسیارێک دێته‌ پێشه‌وه‌ ئایا نه‌ته‌وه‌ی کورد بۆ باوه‌ر بوون؟ یان خاوه‌نی ده‌یان زانای ئایینی کورد و خاوه‌نی سه‌دان مژگه‌وت و مه‌دره‌سه‌ی ئایینی بوون، به‌لام به‌شێکی زۆری له‌م مژگه‌وتانه‌ تێکرا له‌کاتی ئەنفاله‌کاندا به‌ قورئانی پیرۆزه‌شه‌وه‌ سوێنران. "ئه‌نفال ناوی سووره‌تی هه‌شته‌می قورئانی پیرۆزه‌، زۆریه‌ی ئایه‌ته‌کانی باس له‌ شه‌رو جیهاد دژی موشریکه‌کان و بۆ باوه‌ره‌کانی قوریه‌ش ده‌کات. خودای گه‌وره‌ به‌ پیغه‌مبه‌ر ده‌لێت: پێیان بلێ ئەنفال کاری خودا و پیغه‌مبه‌ره‌، ترسی خوداتان هه‌بێت و کاروباری نیوان خۆتان چاک بکه‌ن و ملکه‌جی فه‌رمانه‌کانی خودا و پیغه‌مبه‌ر بن، ئەگه‌ر ڕوادارن... هه‌روه‌ها له‌ ئایه‌تی ٤١ له‌ هه‌مان سووره‌تدا خودای مه‌زن باس له‌ جوێ دابه‌شکردنی ده‌ستکه‌وته‌کان "غنائم" ده‌کات له‌دواي شه‌ردا له‌گه‌ل بۆ باوه‌ره‌کان و بت په‌رستاندا ده‌ستیان ده‌که‌وت" (جزء ٩، الاية ٤١، ص ١٨١)، له‌ راستیدا به‌کارهێنای سوپه‌تیک له‌ قورئانی پیرۆزدا له‌لایه‌ن ڕژیمی له‌ناوچوو بۆ نه‌ته‌وه‌ی کوردی بۆ پشت و په‌نا له‌واقیعه‌دا کارێکی شیواو نییه‌ هاوتا بکریته‌ به‌ بت په‌رست و بۆ ڕوا، له‌کاتیکدا نه‌ته‌وه‌ی کورد هیچ کاتیک پشتی له‌ قورئان و مژگه‌وت و ئایینی پیرۆزی ئیسلام نه‌کردوه‌، بگه‌ر خۆتیشی له‌پێناو به‌خشیوه‌، به‌لایه‌نی که‌مه‌وه‌ و لاتانی ئیسلامی سه‌ره‌کۆنه‌و ناڕه‌زایی ئەو پڕۆسه‌ نه‌گه‌یه‌یان له‌کاتی خۆیدا نه‌کرد، به‌لام هه‌ندیکیان بیده‌نگیان هه‌نێارد و هه‌ندیکیشیان زۆر بۆ شه‌رمانه‌ پشێوانیان لیکرد، پڕۆسه‌ی ئەنفال به‌هه‌شت قوئان به‌رێوه‌چوو، ئەنفالی دۆلی جافایه‌تی، قه‌رده‌خ و زێی بچووک و ده‌شتی کۆیه‌ و گه‌رمیان و حه‌وزی سوێران و خۆشناوه‌تی و بادینان، ئەگه‌ر چی پڕۆسه‌ی ئەنفال تا ئێستا له‌لایه‌ن شۆقینییه‌کانه‌وه‌ به‌رده‌وامه‌ نوێترینیان کۆمه‌لکۆرییه‌ که‌ی ٢٠١٤ / ٨ / ٣ ئێزیدییه‌کان له‌ شه‌نگال بوو، تا ئێستا قوربانییه‌کان و که‌س و کاریان پێیه‌وه‌ ده‌نالێن.

ته‌وه‌ری دووه‌م:

١- زاواوه‌ چه‌مک و پێناسه‌ی شوێن و کات و شوێنکات له‌ رووی تیورییه‌وه‌

شوێن و کات وه‌کو دوو په‌گه‌زی گرینگی چیرۆک و ڕۆمان. په‌گه‌زی کات وه‌کو پێوه‌ریکی ژماره‌ی رێک و زنجیره‌ی به‌شێوه‌کی به‌رده‌وام گه‌ردوون و مرۆفایه‌تی گه‌مارۆداوه‌. کاتژمێر پێوه‌ریکی جیهانییه‌ له‌ چرکه‌و خوله‌ک و کاتژمێر پێکدێت، ئەگه‌ر له‌سه‌ر زه‌وی بێت یان له‌سه‌ر هه‌ر هه‌ساره‌ییکی بێت

كات يه كتيكه له ره گهزه كاني چيروك ورومان. كات له نه ده پي عه ره بيدا به "الزمان" كات، يان ده مي گيرانه وه له نه ده پي كورديدا برتتبه له كاتي فيزيكي وكاتي دهرووني، ههروهه كاتي رابردوو، ئيستا داهاتوو، كات له چركه يه ك كه ده كرته ده به شي له خوي بچوكت "عشر الثانية" دهست پنده كات تا خوله ك، كه شهست چركه به، كاژر، كه شهست خوله كه، شهو ورژنيك، كه بيست وچوار كاژره، نهو كاته ي كه به چركه و خوله ك به شيوه يه كي زنجيره ي به به پچران بهردهوام ده بئيت، نهوه كاتي فيزيكيه وكه تپه ر بوو گه رانه وه ي بو نيه ههروهو كومي كاتژمير بو دواوه ناگه رته وه، نهو جوره كاته فيزيكيه به شيوه يه كي ره ها خزمهت به مه تني چيروك ورومان ناكات، به لام كاتي دهرووني زياتر له چيروك وروماندا به رجهسته ده بئيت، نهو كاتانه ي كه له خزمهتي مه تني چيروك وروماندا به ئامازه ي پنده كرته وگونجاوه بو چيروك ورومان، وهكو مونولوك و فلاش باك وپيشخهري.

كات به شيوه ي هيليني ستوني به سه ر به شه كاني چيروكدا تپه ر ده بئيت، نووسه ر به مه به يوهست نيه كهوا بليت، رووداوه كه له به ياني يان له دواي نيوره ي يان كاتژمير 7،30 روويدا. به لكو كاره كه له ناو

له گه ل باوكي ده رئا، دواتر مامي گرتبه خوي)) كات به گشتي له كاتي فيزيكي وكاتي دهرووني پنيك ديته. هه ر رووداويك كه رووي داي ودرتبه شي هه ي له م سي كاته تپه ر ناكات (رابردوو، ئيستا، داهاتوو).

"كاتي دهرووني يان كاتي (ناوه كي شاروه) ههروهو (هانز ميرهوف) دياي كرووه به كاتي دهرووني يان زهيني نهو كاته يه ملكه چي هيج جوره، پتوانه يه كي دهه ري [فيزياوي] يان بابتي نيه! نهو كاته يه كه تيكه لوي رووداوه كاني ثياي مرؤف بووه" (جنداري، بدون سنه، ص 54-55)

ههروهه كاتي دهرووني برتبه لهو كاتانه ي كه مرؤف له ناخه وه ي خويدا يادگاريه كان وپيشخراوه كان شي ده كاته وه، گرتبه كاني له كاتي ناخوشي وكاره ساته كاندا تاوتوي ده كات ب نهوه ي بيياخاته روو، يان كه سيكيان لي ناگدار بكاته وه، كه ته نها له ريگي تاگوتاري ناوه وه (مونولوكي ناوه وه) ده توانيت دهريان برت، يان لاي كه سيكيان نزيكيدا بيدركيتيت.

كاتي دهرووني لاي خوتنه ر مه به سه ته بو نهوه ي له ناخي كه سايه تيه كه ي ناو چيروكه كه بگات وشور بته وه بو ناو ناخي شاروه ي كه سايه تيه كه و زانين وليكولنه وه ي هوي راسته قينه ي گرتي رووداوه كه، له رووداودا ده تواندري ليكولنه وه له سه ر كات بكرت.

2- شونكتات

كرؤنؤتوب، زمكان، شونكتات : Chronotope Space & Time

2- زاراه و پيناسه وچه مي شونكتات له رووي تيوريه وه

شونكتات: له زماني عه ره بيدا زاراهي (زمكان) به كاردت واتا ئاوتته ي دوو وشه ي ليكدراوي عه ره بيه، (الزمان والمكان) له زماني ئينگليزدا (كرؤنؤتوب) به كاردت. شونكتات له نه ده پي كورديدا به كاردت، "له روانگه ي (ميخايل باختين) وهه شوتن و كات نهك له يه كترى جياناكرته وه، به لكو تهواوكه ري يه كتريشن، بويه زاراهي ليكدراوي (Chronotope) ي بو به كاره ينان، كه واتاي شونكتات ده گه يهن، نهو زاراهيه پيكاوتوه له... ان (chrono) كه ماناي كاته و (top) كه به شيكه له وشه ي (topography) به ماناي وينه كيشاني وردى شوتن، يان تايه ته منديه رووه گه شه كاني ده گه يهنيت" (رهئوف، 2012، 23) شونكتات وابسته كردنيكي روحي كات وشوتنه، كات نهو پتوره يه كه گوراناكرتبه كاني ناو شوتن نه ژمار ده كات. "ههروهو (كوژليج) ئامازه ي بو ده كات. له رووي سايكولوجيه وه، نهو ويناكردنه به سه بارهت به كات هه مانه، هه ميشه به ويناكردني شوتنه وه په يوهسته" (وات، و: فارسي پاينده، و. كوردى: كهريم 2003، 38) وابسته كردني كاته به شوتن ههروهه وابسته كردني شوتنه به كات. "له بهر نهوه ي (بونيد) ي وه ستاو زور كه م نه بئيت له كومه لگه دا به رچاو ناكه وئ، به لكو پرؤسه ي دروستبوني بونيا ده كان له ناو كومه لگه دا له ئاراديه، له بهر نهوه ناتواندريت له دهروه ي شونكتات له خودي بونيا ديك بگه ين، به لكو ده بئيت له ميانه ي جو له و په ره سه ندينه وه له ناو بارو دؤختي دياريكراوي شونكتادا تي بگه ين" (ياسين، 1999، 15) له ميتودي (لوسيان گولدماندا) شونكتات پيگه يه كي جولوي هه يه به پيچه وانه ي بوچووني بونيا دگه ره شيوا خوازه كان، كه به شيوه يه كي وه ستاو ونه گوڤ سه يري بونيا ده كه ن. له تيوري ريژه بيدا گه ردوون يان هه ر مه ترياليك له واقيعدا به سي دووري ده پورت (درتزي و پاني و به رزي) له فه زاي شونكتادا دووري چواره م ديته پيشه وه ئه ويش كاته كه به ده ست ناگيرت. له پيناسه يه كي ديكه دا "شونكتات برتتبه له به يه كگه يشتي كات وشوتن" (رهئوف، 2012، 26) كات به گشتي فيزيكي بئيت يان كاتي دهرووني له شونكتادا تومار ده كرته، يان هه له وه سه ته ي له سه ر ده كرته، بو نهوه ي به زيندووي بمينتته وه، يان وينه ي له يادگه ي مرؤفا بمينتته وه بو مه به ستي جيا جيا.

شونكتات نهو چه مكه له سه ده ي بيست له لايه ن (ميخايل باختينه وه) به م شيوه يه خرايه رو "به يوه ندينه ي روحي له نيوان شوتن و كاتدا هه يه له نه ده بدا به شيوه يه كي هونه ري به كارها توه، وهكو زاراهي شونكتاته نهو زاراهيه له زانستي فيزيا و بيركاريه وه خوازاوه." (علاوي، 2013، 301) له زانستي بيركاري و فيزيادا سروشت و كات رول ده بين، نهو رووداوانه ي يان نهو گورانه ي له سروشدا رووده دن، شايني ورژاندن و سه رنج بن! له يادگه ي مرؤفا ده ميننه وه. نهو په يوه ندينه ي روجيه ي نيوان كات و شوتن له نه ده بدا سودي زوري لي بينراوه! كه زياتر ناسينه وه ي كاته به هوي شوتنه وه، يان ناسينه وه ي شوتنه به هوي كاته وه. "شونكتات برتتبه له چه قتيك (محورنيك)، بو نهوه ي هيزي خه يال بخاته روو، جگه له مه ش پيكاوتيه كي ورده بو خستنه رووي تواناي وينه كردني ئازاره كان و هه ستردن به واقيع" (رهئوف، 2012، 26) ويناكردني ديمه ي خو ش و به ئازاره كان، له شونكتاتيكي سه رو سروشتيدا چيز و ئازار ده به خشن. يه كگرتنه وه ي توخمى كات و شوتن له بوته ي يه كه يه كي گه وهره تر و ناسراوتر كه ئاوتته ي شونكتاته "سه رها تيوريه كه ي ئيسحاق نيوتن كه دوو سه ده ي خاياند، له به ريونه وه ي سيو له درخته كه دا، هيزي كيشكردني زهوي بو هه رته نيك كه به (درتزي و پاني و به رزي) ده پورت، مرؤفايه تي سه رقالكرد دواتر (هيرمان مينكو فسكي) له شونكتادا دووري چواره ي دوزيه وه كه وه همه و ديارنييه و به ده ست ناگيرت نه ويش كاته، كه سييتيه كان له رووداوه كاندا له شونكتاتيكا و كاتيكا كه په يوه ندينه ي روحي به يه كه وه يان گرتنه دات ده رده كه ون له بهر نهوه ي رووداو كه كه سييتيه كان هه ليانده سورتن له بوشايدا روونادات و ناتوانن هه لسوكه وت بكه ن، هه ر ده بئيت چوارچيه وه كه هه بئيت كه خوي له شونكتاتيكا ده دوزتته وه، تاييدا هه لس و كهوت بكه ن، نه گه ر واقيعي بئيت يان فانتازي بئيت، يان واقيعي فانتازي بئيت. شعيب حليفي له كرؤنؤتوبدا ده لئيت: "شونكتات تايه ته منديه ي جياوازي هه يه، كات ره هه نديكي له فه زادا هه يه كه ئاسان نيه دياريكريت، جاريك به پشت به ستن به بوچونه كاني باختينه وه، جاريكي ديكه به ده فه فانتازيه كان، كه تاييدا كات درتزي ده بئيت و كورته بته وه به پني نهوه ي كه بنياتيكي ديناميكي له فه زادا هه يه" (حليفي، 2009، 182) ئاشكرايه كه فه زاي كات فراوانتر و گشتگيرتره له شوتن، فه زامه ودايه ي فراواني ب سنوره، خه يال و مه زنده كردني تپه ده كه وئ، ههروهه

شه‌وێكه نابێته به‌یانی، چوارچێوه‌یه‌کی سنورداری نییه، شوێنه‌كان له‌یهك گری ده‌دات، هه‌ندێك جار شوێنی واقعی به‌ شوێنی خه‌یالی گریه‌ده‌دات. "شوێنكات بریتیه له به‌یه‌گه‌یهشتنی كات و شوێن..." یاخود شوێنكات دیاریكردنی (Location) یكه له‌و جیهانه‌ی كه‌ خاوه‌ن سی په‌هه‌ندی پانی، درێژی، به‌رزیه له‌ كات و شوێنیکی دیاریكراودا" (په‌ئوف، ۲۰۱۲، ۲۶) به‌یه‌ك گه‌یهشتنی كات و شوێن، له‌ رووداوانیكه‌دا، كه‌ تیایدا كه‌سێتییه‌كان هه‌لسۆرینه‌ریان، لێره‌دا شوێنكات بریتیه له‌رووداوانه‌ی كه‌ له‌ كات و شوێنیکی دیاریكراو ده‌ست پێده‌كه‌ن و كۆتاییان دیت.

به‌شی دووهم:

ته‌وه‌ری یه‌كه‌م: شوێن و كات له‌ كورته‌ رۆمانی به‌هاری ره‌شدا

كورته‌ رۆمان له‌ ته‌ده‌بی كوردیدا به‌ چیرۆکی درێژ و نۆفلیتیش ناوه‌زد ده‌كریت، كورته‌ رۆمان به‌ مه‌زنده ژماره‌ی وشه‌كانی له‌ نیوان (۱۰۰۰-۱۲۰۰) وشه‌یه، ده‌كه‌وته‌ نیوان كورته‌ چیرۆك ورۆمان، له‌رووی ژماره‌ی وشه‌ و فۆرم و كاتی خایه‌نراوی خۆپێنده‌وه‌ی، خاوی و خێراپی له‌ گێڕانه‌وه‌دا چێژ ده‌به‌خشیت و خۆینه‌ری خۆی هه‌یه، له‌ نۆفلیت نووسه‌كانی باشوری كوردستان: جه‌میل سائب له‌خه‌وما، شیرزاد هه‌سه‌ن: هه‌سارو سه‌گه‌كانی باوكم، كو‌ده‌تای كه‌روێشكه‌كان، خه‌ونی جالجانۆكه‌كان، پێده‌شتی كارمازمه‌ كوژراوه‌كان، هه‌روه‌ها حسێن عارف: شالۆی دڵ، گه‌له‌گورگ، فه‌ره‌اد پیریال: ملازم ته‌حسین و شتی تر، هیمداد حسێن: مائاوا گو‌لی خه‌م، ته‌حمه‌د مه‌مه‌د ئیسماعیل: كورته‌ رۆمانی به‌هاری ره‌ش... هه‌ند كه‌ چه‌قی باهه‌تی ته‌م لێكۆلینه‌وه‌یه. رۆمانی "به‌هاری ره‌ش" ی نوسه‌ر ته‌حمه‌د مه‌مه‌د ئیسماعیل له‌ چاپی ۲۰۰۳ دا نوسه‌ر وێرای ته‌وه‌ی كه‌ ژماره‌ی لاپه‌ره‌كانی ۹۷ ناوی ژانره‌كه‌ به‌ رۆمان ده‌هێنیت، كه‌چی له‌ چاپی ۲۰۰۷ دا له‌دوای پێداچوونه‌وه‌ی ژماره‌ی لاپه‌ره‌كانی بووه‌ته ۸۵ لاپه‌ره‌ وهیچ ناوێکی لی نه‌ناوه، به‌رای ئێمه زیاتر به‌لای كورته‌ رۆماندا ده‌چیت. به‌هاری ره‌ش سه‌ربوره‌دی كاره‌ساتی خۆتیاوی ودرنده‌ی كۆتایی سه‌ده‌ی بیستهمی رژی می له‌ناوچووی عێراقه، شوێن پانتاییه‌کی فراوانه له‌ باشوری كوردستاندا پێكهاتوه له‌ سنوری كه‌لار كفری قادر كه‌رم چه‌مه‌مه‌ال وئاغچه‌له‌ر كه‌ ده‌یان گوند وئاوایی له‌خۆ ده‌گریت، كه‌ ته‌نها ناوی دوو گوند ده‌هێنن گوندی كو‌له‌جۆ وچه‌له‌مۆرد. كاتی نه‌فالی گه‌وره ۱۹۸۸/۴/۱۴ كه‌ به‌ رۆژی نه‌فال له‌لایه‌ن حكومه‌تی هه‌رمی كوردستان تۆماركراوه‌ هه‌موو سائیک یادی ده‌كریته‌وه، له‌سه‌ر ئاستی كوردستان و گه‌رمیان "به‌هاری ره‌ش" كاره‌ساتی هه‌ره‌ ترسناکی كۆتایی سه‌ده‌ی بیستهم و سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیست ویه‌كه‌می مێژووی مرقابه‌تییه، كه‌ نزیک ۲۰ هه‌زار قوربانی لی كه‌وته‌وه، به‌ی ته‌وه‌ی بزانی بكۆژه‌كانیان چیان لێیان ده‌وی، [و] له‌سه‌ر چی وله‌ پێناوی چیدا كۆمه‌لكوژیان ده‌كه‌ن. " (ئیسماعیل، ۲۰۰۳، ۵) به‌كۆمه‌ل كوشتی ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ هاو و لا‌تیانی سقیلی بی گوناخ برسی و تینو كردنیان و هه‌ره‌شه‌كردن و ئازاردان و جیاكردنه‌وه‌ی مندال له‌ دا‌یک و جیاكردنه‌وه‌ی پیاو له‌ ژن و مندال و به‌ بارمه‌ بردنی كچان و مامه‌له‌ پێكردنیان و زینده‌به‌چال كردنی به‌شیکی زۆریان، هێچ یاسایه‌کی مرقابه‌تی و هێچ ئایینیکی ئاسمانی ته‌م كرده‌وه قیزه‌ون و شه‌رمه‌زاره‌ قبول ناكات، ته‌مه گێڕانه‌وه‌و حیاكه‌تی گو‌ی ئاگردان نییه، ته‌مه كاره‌ساتی به‌دناوی ته‌نفا له‌ به‌هاری سالی ۱۹۸۸ دا له‌ كوردستانی باشور و به‌تایبه‌تی له‌ ده‌قه‌ری گه‌رمیان به‌ شیوه‌یه‌کی واقعی روویاندا، كه‌ تیایدا چل هه‌زار مرقوف ماله‌كانی خۆیان به‌جی هێشت، هه‌ریه‌كه‌ و به‌ شیوازیکی تراژیدی توفینه‌ر په‌لكیشی دۆزه‌خ کران "به‌هاری گه‌رمیان چون ساته‌ خۆشه‌كانی كورت وكه‌م ته‌مه‌نه، به‌ناو به‌هاره‌ وكه‌چی له‌پێره‌وه‌ ته‌پوتۆزیکی دنگوشینه‌ر هه‌لی كردووه، خۆل ده‌باری، خۆلێکی وردی كل ئاسا، خه‌نه‌ی و كه‌می سووره‌ خۆلی ته‌م گه‌رمیانه... سه‌ره‌رای كورتیه‌كه‌شی ته‌مسال بووه‌ته ئاگر و وا ته‌ر و وشك لووش ده‌دات " (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۳۱) به‌هاری گه‌رمیان به‌پێی هه‌لكه‌وته‌ی جوگرافیای له‌ كوردستان زۆر كورت و كه‌م خایه‌نه، به‌لام ته‌و ماوه‌ كورت خایه‌نه ته‌وه‌نده‌ دلفرین و خۆشه‌ ته‌نها گه‌رمیانییه‌كان ده‌توانن به‌های ته‌و چێژ و خۆشیه‌ بزانی، له‌گه‌ل كورتی ماوه‌ی به‌هار، خۆلبارانی ته‌و سانه‌ له‌گه‌ل ته‌نفا له‌ كه‌ ده‌ست پێده‌كات، ده‌بێته‌ هو‌كاری سه‌خت‌تر بوونی ره‌شبو‌ژی سوتاندنی ته‌ر و وشك به‌یه‌كه‌وه. "دوای سی رۆژ خۆل بارینه‌ تۆزه‌كه‌ی نیشته‌وه، به‌لام گه‌رد وتۆزه‌كه‌ به‌ ئاسمانه‌وه‌ مانیا گرتوه‌ كه‌ تیشکی خۆره‌كه‌ی به‌رده‌كه‌وئ سوور ده‌روانی. له‌وه‌ ده‌جی خۆیت به‌ ئاسماندا پڕانده‌ی " (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۳۱) وه‌كو ته‌وه‌ وای بێت سروشت و ئاسمان به‌خه‌لكی ده‌قه‌ره‌كه‌ بلیت مه‌رگه‌سات به‌ریوه‌یه، خۆین به‌ری ئاسمانی گرتوه‌وه، خۆلباران هاو‌كاته له‌گه‌ل ره‌ش بكۆژی. "پێش ته‌وه‌ی له‌ ده‌رگا‌كه‌ ئاودیو بی ئاویریکی دایه‌وه، بۆیه‌ له‌چکی كرده‌بوو تا كه‌س نه‌یناسی ئیستا باوكم پێی ده‌زانی. یه‌گج‌ار خه‌می دایكه‌مه... " (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۳۲) شوێن: زیندانه، كات: هاو‌كاتی گه‌یهشتنانه‌ به‌زیندان، په‌رته‌وازه‌ بوونی خێزان و خۆشارنده‌وه‌ له‌ چوارچێوه‌ی مائیک و خانویه‌كدا له‌لایه‌ك، هاتی لیشاوی هێزێکی گه‌وره‌ی زولم و زۆرداری به‌ جل و به‌رگی فه‌رمی سه‌ربازی كه‌ له‌شوێنه‌كانی دیکه‌ی جیهاندا جیگی دنه‌واپی و پشتیانین بۆ هاو‌نیشتمانان به‌تایبه‌تی له‌ یه‌ك ولات و له‌یه‌ك ئایندا هاو‌به‌شن، به‌لام ته‌م هێزه‌ له‌م ولاته‌دا به‌پێچه‌وانه‌وه‌ ببوونه جیگی دنه‌واكه‌و مه‌ترسییه‌کی زۆر، به‌هۆی په‌رته‌وازه‌ بوون له‌ترسی ته‌م هێزه‌ زه‌به‌للا‌حه‌ كه‌س به‌كه‌س نه‌بوو هه‌ر تاكێك پێشبینی خرابترین هه‌لو‌بستی ده‌كرد له‌م هێزه‌ درنده‌و نابه‌رامبه‌ره. "له‌ دلی خۆیدا ئاوی گوت. رێپه‌وه‌كه‌ درێژه، به‌ده‌سته‌ راستدا ده‌رگای چه‌ند ژوورێك كه‌وتونه‌ته رێپه‌وه‌كه‌وه، زه‌له‌زه‌ل و ژاوه‌ژاوی ته‌ودیدو ده‌رگا‌كان ته‌وه‌ ده‌سه‌لمیتی سیخناخن " (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۳۲) شوێن: زیندانه، نووسه‌ر له‌كاتی گێڕانه‌وه‌ی كاره‌ساته‌كه‌دا چه‌ندین زاراوی شیرین و پڕ واتای ده‌قه‌ری گه‌رمیان ئاشنا ده‌كات به‌ خۆینه‌رانی یه‌ك له‌وانه‌ سیخناخ بوون واتا قه‌ره‌به‌سته‌ و تیک‌چێژان وه‌ه‌ناسه‌ تیکه‌ل بوونی ته‌نفا لكراوه‌كان دیت له‌شوێنیکی به‌رته‌سكدا چ له‌كاتی گێڕانیان چ له‌كاتی زیندانی كردنیان له‌ زیندانه‌ ئاماده‌كراوه‌كان له‌ بیابانه‌كانی ناوه‌راست و خوارووی عێراقدا. "ژووره‌كه‌ له‌ ده‌ سالانه‌وه‌ تا پیری په‌كه‌وته‌ی تیدایه، وه‌ك چاوه‌رپێ شتیک بن، هه‌ر كه‌ ته‌قه‌ له‌ ده‌رگا‌كه‌وه‌ هات سه‌ریان هه‌له‌ری و ئاوریان دایه‌وه، له‌ زه‌له‌زه‌ل و قسه‌كردن كه‌وتن روویان ره‌نگی مردووی لی نیشتبوو، ته‌ماشاكنا‌یان ترس و بی ئومێدیان لی ده‌تكا... ته‌ماشاكردنێك هاوار و پارانه‌وه‌ بوو..." (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۳۱) ته‌وانه‌ی له‌ ژووره‌كه‌دا بوون تیکه‌له‌یه‌ك بوون له‌ته‌مه‌ندا، هه‌ریه‌كه‌و به‌ده‌م ده‌ردی خۆیه‌وه‌ بوو، له‌ناكو زی‌یه‌ی ده‌رگا دیت هه‌موویان وێكرا سه‌رنجیان بۆ ده‌رگا‌كه‌ ده‌چیت، به‌لكو ده‌روویه‌کیان لێك‌رتیه‌وه‌ له‌م ده‌رده‌سه‌ریه‌ رزگاریان بێت، بان جاریکی دیکه‌ توشی كاره‌ساتی گه‌وره‌تر بن. حه‌مه‌ غه‌ریب پیاویكه‌ بۆهۆی كارو كاسبیه‌وه‌ له‌ زۆریه‌ی ئاواپیه‌كانی گه‌رمیان ده‌گه‌ریت، به‌ ئازانس وزانی هه‌والی زۆری ناوبانگی ده‌ركرده‌بوو. "ئێمه‌ له‌م ده‌شته‌ كاكی به‌كاكیه‌دا چیمان پێ ده‌كریت؟... بۆ كو‌ی برۆین و كو‌ی ده‌مانشارتیه‌وه‌؟" (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۳۴) شوێن و ژینگه‌ و كاته‌كه‌ له‌دژی قوربانییه‌كاندا نییه، مه‌حاله‌ له‌هه‌ر هه‌لو‌ئێكدا سه‌ركه‌وتو ناین، به‌ناچاری وداماوی خۆیان ده‌ده‌نه‌ ده‌ست قه‌ده‌ری نادیار. "ته‌م به‌یانیه‌ كه‌ گه‌رامه‌وه‌ قه‌لا تۆ له‌وئ نه‌بووی، كاتی كه‌ قه‌وماش چاوم گێرا نه‌مبێت؟!... به‌ ئاسته‌میکه‌وه‌ ته‌و پرسیاره‌ی لی كرد. حه‌مه‌ غه‌ریبیش وه‌ك وشه‌كان له‌ قورگیا ده‌مه‌ی... له‌ ئاواپیه‌كانی ده‌رووبه‌ری رۆخانه‌ بووم... ته‌مانه‌ش زۆریه‌یان خه‌لكی ته‌و ئاواپیه‌نه‌ن..." (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۳۵-۲۳۶) له‌دوای دا‌پرا‌نیان له‌كه‌س و كار و له‌یه‌كتر، سا‌یبر حاجی جومعه‌ له‌ حه‌مه‌ غه‌ریبی مام مه‌نسور ده‌پرسیت كه‌تیا‌یدا خه‌لكانیکی زۆری تیا‌دا

دهستگیرکراون ئه ویش ئاواپی پۆخانهیه "حه مه غه ربی سووکه ئالووێژکی به دهستهوه بوو... کاتی برینه، خوری ئه و دێهاتانهی کۆده کردهوه، تا له شاره کانهوه دههاتن و لێیان دهکړی، هاوینان سهوزهی له ئاواپییه کانی دهووربهری ئاوهسپی دهکړی و بۆ ههردهی زهنگه نهی دهبرد، لهو سه ریشه وه به پاره که ی خورما و دۆشاوی دهه پنا و به گه رمیاند دهیگه راند..." (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۳۶) حه مه غه ربی کاری سه ربیپی دهکرد بهم ئاواپی و ئه و ئاواپی بۆ کاسی دهگه را، ههزی به بیستن و گێرانه وهی رووداوه کان بوو، ئاگاداری زۆریه یان هه بوو. "له (داروه سه ره) بووم... له وێه یه کسه ر بۆ ئیره یان نههینان... له گه ل هێژکی گه وهی سه ربازی وژن و مندالێکی زۆردا بۆ ئاواپی (لفتی ئاغا) یان هینان که له (ئاوه سپی) به یمانه وه... ئا به ویدا گوئشه نم بیی ئه و له زیلیکدا بوو مێ بیی هه ر سگی ده کوتا ودهستی بهرز ده کرده وه نه مه زانی چی ئێژی" (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۳۶) له کات وساتی کێوما لکردنی ئه نفالکراوه کاند، له گه ل ئابواری هێژکی گه وه، دهچن بۆ لفتی ئاغا، که له ئاوه سپی ده په رنه وه، له ناو زیلیکدا گوئشه ن، بۆ ئه وهی دۆخه که ی بۆ ئاشکرا بکات سینگ ده کوتیت و له دووره وه پێ راده گه یه نیت که وا بۆ داهاتوویه کی نادیار و ترسناک دهچن و کاره سات به رپه وه! "من باش نه زانم گوئشه ن دهیویست چیت پێ بلێ... با هه ر وا بزانی (شوانه) له گه ل دایکی دایه... وای له م پۆژه که باوک ئاگی له پۆله ی خۆی نییه..." (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۳۶) شوێنی له په ک دابراپی که سه نزیکه کان بۆ دوا جار به درندانه ترین شپه وه له لایه ن هێژکی تۆقینه ر، که ش و هه وایه کی مه ترسیدار دروست ده که ن. له تیکستیکی دیکه دا "تۆ سه ره پای ماندوویه تی وشه که تیت وخه وت نایه... شه وه شتا له کوئیه تی شه وی و نا برتیه وه، شه وگاری کردی وتۆ کردت جاری تۆ وه ک گورزت به سه ر دراپی هیشتا ده به نگی نازانی ئه م باره چۆن لێک ده ده یته وه، وه ک شریتیکی هاوړیکانت، ناوچه که، دایکت، دوینی و ته م به یانییه شوومه ت یه ک به یه ک دیته به رچاو..." (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۳۷) شوێن: که زیندانه شوینی برسی کردن و ئازاردانی دهروونی وجهه سته ییه، کات: شه وی بیکۆتا و به یانی شومه.

"وای... ئه م دله بچکۆله یه ی تۆ چۆن به رگه ی ئازار وخه فه تی و ده گری... تۆیان بۆ هیناوه؟! بۆ له م ژووره تار و ناخۆشه یان خزان دووی... نا هه قت نییه دلت بگوشی و بێنارام بی... تۆ به و ده شته کای به کاکیه ئاشنای... فریشته یه کی وه کو تۆ چ مه ترسییه کت بۆیان هه یه و مه لۆچکه ئاسا له قه فه سیان ناوی؟..." (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۳۸) گه رمیانی مێردمندال و هاوته مه نه کانی به هه مان شپه وهی گه وه ره کان له زیندان ئاخراون به پێ گوی پیدان به یاسا وړیسا کان و مافه کانی مرۆف به تابه تی مندال و ژن و ژنی سکپرو به ته مه نه کان. "هه ر خه لکی بوو و ده رهمی، ئیمه ش بۆی ده رچووب، خۆمان به ره و دۆله ر هه کوتا، نه مانزانی ئه و لا شمان لێ گه رابوو، باوکم دهستی مێ گرتبوو، دایکم و نازه ی خوشکم له پێشمان وه بوون، له پاین ئاواپی باوکم به ده ما که وت، ته ماشام کرد شانی سوور بووه، ترسام منیش دانیستم، وتی تۆ برۆ... هه لسه برۆ خۆت بگه یه ن دایکت، ترسام هاتن منیان هینا باوکم له وی به چی ما... نازانم... هه ر به دۆله که هینامان له رینگا هاو خدیان بیی، ئه ویشیان گه راند وه..." (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۳۹) گه رمیان کات و شوینی رووداوی ده ستگیرکردنه که بۆ حه مه غه ربی ده گێرته وه، باوکی زامدار بووه و داوای لیکردوه وازی لێ به ییت و بچیته لای دایکی و خوشکی، له رینگا داوایان به هاو خدر ده که ویت و ئه ویش راپیت ده که ن. "له ولای ئاواپییه وه کوئیان کردینه وه... هه شت تۆ زیل له ناو ئاواپییه وه په یدا بوون. دایکم له ناو یه کی له زیله کاند بوو، ویستم بۆلای بچم نه نه ییت، دایکم هه ر ده گریا و دهستی بۆ درێژ ده کردم، ئیمه شیان له زیلیکی که دانا..." (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۳۸-۲۳۹) له کاتی ره شبگیریه که دا له ئاواپییه که دا سه ربازه کان مندال و ژن و پیاو له یه ک جیا ده که نه وه، هه ر یه که یان به جیا زیله کان ده ناخن. "چیت بۆ باس که م؟ گه رمیان گیان له کوئیه ده ست پێ بکه م؟ خه وت نایه ت؟... باوکت له به ر خۆشه ویستی ئه م ناوچه یه ناوی تۆی ناوه گه رمیان... نا هه قی ناگرم. کام شوین ئه وه نده ی ئه م گه رمیانه دلگیره گه رمیان گیان... دل سافی و ساده یی خه لکه که ی بۆ نالی..." (ئیسماعیل، ۲۰۰۸، ۲۴۰-۲۴۱) شوین گه رمیانه و گه رمیان و گه رمیانییه کان له جوانی شوینه که و جوانی خه لکه که ی وه سف نا کرین! "هه شت سال پێش ئیستا له م شاره ده رچووم ده متوانی بۆ خۆم روو بکه مه ئه و کوئستانانه، به لām گر و گه رمای ئیره کانه م له نس و تافگه و کانیاوی ساردی کوئستانانم پێ خۆشتر بوو... هه رده و ده شته کای به کاکیه که یم له قه د چیا و بنارنم پێ جوانتر بوو، تۆ مانگه شه وان له گه ل هاوړیکانتا له پاین دی چاوشاری و قولانت قه د نه کردوه؟ ده زانی نه له کوئستانان نه له هیچ شوینیکی که ی ئه م دونیا به هه رگیز مانگ ئه وه نده جوان و تریفه دار نای!!" (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۴۱) شوین گه رمیانه و وێرای گه رمای زۆر لای خه لکه که له کوئستان خۆشتره، شوین و کات که له مانگه شه ودا یه یاری چاوشاری و قولان که له م ده که ن که له ده فیره که دا ناسراوه. "گه رمیان گیان له رتوبانی ئه م گه رمیانه دا، که له ئاواپییه که وه بۆ ئاواپییه کی که ده چووم له رینگا پیم به تی ده کرد، ئه و خۆله ورده کل ئاساییه ی رینگ، ته زوو و موچرکیکی خۆشی به ژیر پیم ده دا... مرۆ ده توانی به پیتی به تی به شاخیکدا هه لکزی؟" (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۴۱) له وه سفی شویندا له نیوان دوو ئاواپییدا به پیتی به تی له سه ر له که دا پیاده یان ده کرد، خۆشی چێریان لێ ده بیی! "به هارانی بۆ نالی... هه رچه نده به هاری کورته، به لām شتیکی ده گمه ن و سه یره به هارانی... له کام شوین، به هار ئاوا کورته؟ سه یر نییه؟! له پریکا ئه و ده شته بۆ خۆی رایه ختیکی سه وزت بۆ راده خات، ئه وه نده ی پێ ناچی ها که زه رد هه لگه را، بویه ده لێن خه لکه که ی له هیچ شتیکی خۆش، تیر نه بوون..." (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۴۱) گه رمیان به هاره که ی زۆر کورت و زۆر سه وز و جوان و خۆشه، کاته که ی ئه وه نده کورته لێ تیرنابن، له نا کاو گۆرانی ره نگی سه وز بۆ وشک بوون و زه رده هه لگه رانی پوش و په لاش. "ده مه و ئیواره یه کی سارد، ئاوا بۆ سه ردانی مالی پوورم ده چووم، گه شتمه سه ر ئه م گرده ی ته نیستم، له و کاته دا چه مه که به زه حمه ت بواری ده دا، له سه ر گرده که وه ده مروانییه ئاواپی، له و کاته دا چه ند تانکی ده وه ی ئاواپییه که یان دا بوو، سه ربازه کانیش له ناو دی بوون، زۆری نه خایان کشان وه و ئاگر یان له چه ند خانویه ک به ردا" (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۴۳) ده مه و ئیواره کاتی شال وه، یه کێک له ئاواپییه کانی گه رمیان، سووتاندنی خانووه کان له لایه ن تانک و سه ربازه کانی رژی می ئه و کاته. "ئای گه رمیانه کلۆله که..." "گه رمیان گیان هه مو جاری به هاوړیکانت ده گوت: "ئهم گه رمیانه نه ییبه که بۆ خۆی... ئه وی باش لێ نه گات له نه ییبه که ی ناگات! شاره زای هه رده و ده شته کای به کاکیه که ی خه لکه سه یر و خۆشه که ی نه ی نه ده توانی خۆشی بو، نه تیایدا هه لده کات..." (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۴۵) وه سف و تابه ته مند ی گه رمیان و شاره زایی نه یی سروه ت و هه رده و ژینگه و ده شته کای به کاکیه که ی هه روا ئاسان نییه؟! "کای برا با تۆ به ره رده ی بناری چیا ی سه ختیش بی [،] به لām ئه مه ده شت و هه رده ی گه رمیانه گه مه ی مندالان نییه" ئا گه رمیان گیان ئاوام پێ گوت: "بژنه وه... ئیره گه رمیانه له هیچ شوینیکی ئه م دونیا به ناچی، تۆ به روانه له م بێ ئاواپییدا له م ده شته و شکه دا ده غل و دان له م و شکانییه دا به ره هم دین. "که چی له و کاته دا ئاواپی کشومات بوو نه یار غه زاله که ی لفته نه ئه و زه لزه له ی جارنم نه ژنه وت، گه رمیان گیان، تا دارتووه که ش بێ جووله بوو..." (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۴۶) له کاتی رووداوی راپیچکردنی خه لکه که سروه ت و شوینه که ش سه رسام و بێ خزمه ت و بێناز که وتن. "له و دیو گرده که وه یه ک دوو چه کدار چه ند ئافره تیکی و

هه‌ش‌ت نۆ منالیاں پێش خۆیانیاں دابوو، له‌ده‌روه‌ی ئاواپی چهند زبلیک وه‌ستا بوون، په‌یتا‌په‌یتا خه‌ڵکیان ده‌هینا و له‌ زه‌له‌کانیاں ده‌نان....سوارى پیکابه‌که‌یان کردم و دوو جاشیشیان به‌دیاره‌مه‌وه‌ دانا...ئه‌وه‌بوو ده‌مه‌و‌ئێواره‌ گه‌یشتمه‌ ئێره‌"(ئیسماعیل، ٢٠٠٧، ٢٤٨) شوێن: ئه‌و دیو گرده‌که‌به‌، کات: ده‌مه‌و‌ ئێواره‌یه‌، سایبر سه‌ر‌به‌ره‌ده‌ی رووداوی ده‌ستگیرکردنیاں بۆ گه‌رمیاں ده‌گه‌ڕێتته‌وه‌"گه‌رمیاں گیاں چاوم لێ بووخانووه‌کانیاں سووتاند، چهند که‌سه‌یکى که‌شیاں مه‌ر و ره‌شه‌ولاخى ئاواپیاان به‌ره‌وخوار ده‌کرده‌وه‌...که‌ به‌دێ (سه‌له‌ی) و(شو‌راو)یشدا تێپه‌ریمان بوو بوونه‌ دوو گردى گه‌وره‌ی خۆل و خشت"(ئیسماعیل، ٢٠٠٧، ٢٤٨-٢٤٩) کات ده‌مه‌و‌ ئێواره‌یه‌ و شوێن گه‌رمیانه‌ به‌ تالان بردن و ئه‌نفالکردنى ره‌شه‌ و لاخ و مه‌ر و به‌لاری‌د‌بردن و سوتماک کردنى ئاواپیه‌که‌، دوورخستنه‌وه‌ی خه‌ڵکه‌که‌ی و گواستنه‌وه‌یاں به‌ زه‌ل بۆ شوێنى نادیارا! "شه‌وه‌ دره‌نگه‌، ئه‌مشه‌و‌ دووم شه‌وى ناو ئه‌م ژووره‌ ته‌نگه‌نه‌یه‌. به‌درێژایی رۆژیش په‌یتا په‌یتا هه‌ر زه‌له‌ و ژن و پیر و منال و لاو له‌ دیکانه‌وه‌ ده‌گوازێتته‌وه‌..." (ئیسماعیل، ٢٠٠٧، ٢٤٩) کات: شه‌وه‌، شوێن گرتوو‌خانه‌ی ئه‌نفالکراوه‌کانه‌"سایبرى حاجى جومعه‌. که‌ خه‌وى زراوه‌...له‌ژێر لێوه‌وه‌ بۆ خۆی ده‌دۆی..."بروا ناکه‌م له‌ هه‌یج شوێنیکى ئه‌م دونیایه‌دا کارى وا کرابێ!...نه‌ یاسای ئاسمان نه‌یاساکانى زه‌وى رینگ به‌کارى نه‌گونجای و نادهن...ناوچه‌یه‌کى به‌ریلاو به‌جاری هه‌مووی ره‌ش‌بگیر بکریت!!"(ئیسماعیل، ٢٠٠٧، ٢٥١) ره‌ش‌بگیری و ئه‌نفالکردن به‌ ناوی سوهره‌تیکى قورئانی پیرۆز له‌ هه‌یج شوێنیکى ئه‌م دونیایه‌ به‌م شتیه‌ی کوردستان نه‌بووه‌."ئاواپیه‌ک و دوو و سێ نییه‌...سه‌ره‌تۆپ گه‌رمیا‌نیاں پێچاوه‌توه‌، نیازیا‌ن خراپه‌...ئه‌مه‌ قه‌کردنه‌...ئه‌مه‌...باشه‌ ئه‌ی دێها‌ته‌کانى ده‌ورو‌به‌رى ئاوه‌ سێ بۆ کوپیا‌ن بر‌دوون?...ره‌نگه‌ له‌ ژووره‌کانى ئه‌ولا بن...ئه‌مانه‌ی ئێره‌ ده‌ورو‌به‌رى رۆخانه‌ن...ئه‌ی دیکانى نزیک سیروان و جافایه‌تى و هه‌ردى زه‌نگه‌نه‌؟ ره‌نگه‌ بۆ شارینکى که‌یا‌ن بر‌دبن...!!"(ئیسماعیل، ٢٠٠٧، ٢٥١) دياره‌ شوینی راگواستنه‌وه‌ی ئه‌نفالکراوه‌کان بۆ چهند شوێنیکى جیا جیا‌یا‌ن بر‌دوون بۆ ئه‌وه‌ی به‌ ئاسانى بتوانن قریان بکه‌ن و له‌ناویان به‌ن، ئۆجاغیا‌ن به‌سه‌نه‌وه‌، له‌ راستیدا سوتماک کردن واتا جینۆساید یا‌ن سو‌تاندنى ته‌ر و وشک به‌یه‌که‌وه‌ وجیا‌کردنه‌وه‌ و په‌رته‌وا‌زه‌کردنى خیزان."داخى گرانم باوکى له‌ پاین ئاواپی به‌ زامارى به‌جێ ما، یه‌ک دوو فرمیسک وه‌ک له‌مه‌وپێش ئاماده‌ی کردب، به‌نیوان ریشه‌ سه‌ببیه‌ په‌ریز ئاسا‌پیه‌که‌یدا ها‌ته‌ خوار..."(ئیسماعیل، ٢٠٠٧، ٢٥٣) فرمیسک که‌ له‌کوئه‌ندامى فرمیسکى چاو دێنه‌ خواره‌وه‌، به‌نیوان ریشه‌ سه‌ببیه‌که‌ی حاجى جومعه‌، ئه‌مه‌ به‌ شوینی جه‌سته‌ی ناو ده‌برێت، له‌م کاته‌دا له‌داخى زامدار بوونى باوکى گه‌رمیا‌ن و چۆلکردنى گه‌رمیا‌ن و جافایه‌تى و زه‌نگه‌نه‌، فرمیسکه‌کان دێنه‌ خواره‌وه‌."له‌گه‌ل خۆرکه‌وته‌دا دیکه‌یا‌ن تۆپیاران کرد، خه‌ڵکه‌که‌ که‌وته‌ن خۆیا‌ن له‌ دێ ده‌ریچن، که‌س نه‌ده‌په‌رژایه‌ سه‌ر که‌س، قه‌یژه‌ و هه‌را و هاوار و سه‌گوه‌ره‌...ته‌قه‌ و ده‌سه‌ریژ له‌ پاین ئاواپیه‌وه‌ ده‌ستی پێ کرد!!"(ئیسماعیل، ٢٠٠٧، ٢٥٣)کات: خۆر که‌وته‌ن ده‌مه‌و‌ ئێواره‌یه‌، شوین ئاواپیه‌کى گه‌رمیا‌نه‌"له‌ گشتى ناخۆشتر نامووسمان که‌وته‌ ده‌ستیا‌ن...داپیکى ئه‌م گه‌رمیا‌نه‌ که‌مى خۆی گرت و نه‌یده‌ویست بچێته‌ ناو زه‌له‌که‌ و جاشیک قوناغ تفه‌نگیکى پیا کیشا و وا را‌کیشا یه‌خه‌ی تلێشان، سنگى وه‌ده‌رکه‌وت، باش بوو ئافه‌رتیک زوو به‌ چارۆکه‌که‌ی خۆی سنگ و به‌رۆکى شارده‌وه‌..."(ئیسماعیل، ٢٠٠٧، ٢٥٣) شوین: نزیک زه‌لی سه‌ریازییه‌، کات: ئه‌وده‌مه‌ی به‌پال و به‌زۆر ژنه‌کانیا‌ن له‌ زه‌له‌کانیا‌ن ده‌په‌ستا "هاپۆ خدر به‌ده‌م جگه‌ره‌ تیکردنه‌وه‌ به‌ک دوو جار له‌ژێره‌وه‌ ته‌ماشای سایبرى کرد...سایبریش دقه‌تى ئه‌وى دهدا...لووتى باریک و درێژ کشاوه‌ وه‌ک ده‌نووکى شاهۆ که‌مى بۆ خوار چه‌ماوه‌توه‌ چه‌ناگه‌ی خرى ریشیکى سێ وه‌ک چور دایۆشویه‌، به‌لام هه‌شتا چاوه‌کانى زیت و وریان"(ئیسماعیل، ٢٠٠٧، ٢٥٤) لووت، ده‌نووک، چه‌ناگه‌، ریش، چاو گشتى شوینی جه‌سته‌یه‌، له‌داخى ئه‌م بارو دۆخ و کاره‌ساته‌ روخساریشیا‌ن گۆراوه‌"هاپۆ خدر له‌سه‌رخۆ خه‌ریک بوو سه‌لته‌که‌ی له‌به‌ر ده‌کرد، کیسه‌ تووتنه‌که‌ی قه‌مچ کرد و له‌ گیرفانى سه‌لته‌که‌ی نا، پێ ئه‌وه‌ی سه‌رى هه‌له‌برێ له‌به‌رخۆیه‌وه‌ ده‌ی وت:"به‌م دره‌نگ وه‌خته‌ بۆ کوپیا‌ن ئه‌به‌ن؟!"(ئیسماعیل، ٢٠٠٧، ٢٥٩) هاپۆ خدر دره‌نگ وه‌خت ئه‌گه‌ر له‌ماله‌وه‌ بێت وه‌کو نه‌ریتیکی، یا‌ن له‌دیوه‌خانه‌ له‌خزمه‌ت میوان و خزما‌ن ده‌بێت یا‌ن له‌ ژوورى خه‌وتن ده‌بێت. " که‌ سواربووین ب‌شتم له‌ خۆرا‌وا‌بوو...سایبر بۆ ئه‌وى لای ئاشکرا‌پێ بۆ کوپیا‌ن ده‌به‌ن له‌ دلى خۆیه‌وه‌ خۆره‌که‌ی کردبووه‌ نیشانه‌...ئه‌گه‌ر خۆره‌که‌ که‌وته‌ لای ده‌سته‌ چه‌پمه‌وه‌ هه‌ره‌پشتم له‌ خۆرا‌وا‌ مایه‌وه‌ ئه‌وا دياره‌ بۆ کوپیا‌ن ده‌به‌ن...نه‌خێر ئه‌گه‌ر رووم له‌ خۆره‌که‌ بوو ئه‌وه‌ بۆ شارى که‌رکووک ده‌مان به‌ن..."(ئیسماعیل، ٢٠٠٧، ٢٦٠) شوین ناو ئیفايه‌، کات رۆژه‌، بۆ مه‌زنده‌کردن وئاراسته‌ی را‌پێچ‌کردنیا‌ن ديار نییه‌، که‌ بۆ کوپیا‌ن ده‌به‌ن؟! "ده‌ورو‌به‌رى ئاوه‌سپى سى تا چل ئاواپی ده‌پ، هه‌ر دتیه‌ک هه‌شتا حه‌فتا مالى بێت، هه‌ر مالى به‌لای که‌مه‌وه‌ حه‌وت که‌سى تیدا پێ ده‌کاته‌ چهند...نزیکه‌ی چل هه‌زاریک ئه‌ی دیکانى هه‌رده‌ی زه‌نگه‌نه‌، ناو جافایه‌تى، له‌ولاوه‌ تا ده‌گاته‌ خوێل‌پێنه‌که‌ به‌ره‌و خوار به‌ره‌وه‌ بۆ ناو جه‌بارى، ناو شوان، ده‌ورو‌به‌رى رۆخانه‌...ناى باوکه‌ رۆ...ئه‌مه‌ کاره‌ساتیکى گه‌وه‌ره‌به‌..."(ئیسماعیل، ٢٠٠٧، ٢٦١) کاره‌ساتى ئه‌نفال زۆر گه‌وره‌یه‌ مه‌گه‌ر ته‌نها ئه‌وانه‌ی که‌ به‌سه‌ریاندا ها‌توو به‌زانن چ دۆزه‌خیک بووه‌؟! "باشه‌ ئه‌م هه‌موو خه‌ڵکه‌ له‌ کوێ جیگیا‌ن ده‌بێته‌وه‌، زیندانی ئه‌وه‌نده‌ گه‌وره‌ له‌ کویدا هه‌یه‌ جیگای ئه‌م هه‌موو خه‌ڵکه‌ی تیا بێته‌وه‌؟!"(ئیسماعیل، ٢٠٠٧، ٢٦١) سایبر له‌ناو ئیفا ده‌ست ده‌کات به‌ مه‌زنده‌کردنى ئه‌و ئاواپیا‌نه‌ی جافایه‌تى و زه‌نگه‌نه‌ و جه‌بارى و شوان و رۆخانه‌ که‌زیاتر له‌ چل هه‌زار که‌س ده‌بێت ئه‌نفالکراون، ئه‌مانه‌ له‌چ به‌ندیخانه‌یه‌ک شوپنیا‌ن ده‌بێته‌وه‌، مه‌گه‌ر له‌ ته‌له‌به‌نده‌کان یا‌ن قه‌لا سه‌ریازییه‌کان جیگیا‌ن ب‌پێته‌وه‌ "ئافه‌ره‌ته‌کان له‌لایه‌ک پیاوانیش له‌لایه‌کى تر راوه‌ست[راوه‌ستا بوون] میکرفۆنه‌که‌ ئه‌م فه‌رمانه‌شى به‌ گوێ قه‌ره‌با‌لغیه‌که‌دا دا...هه‌ره‌چه‌نده‌ قه‌ریبا‌لغیه‌که‌ درنى دا و به‌گوێه‌رى فه‌رمانه‌که‌ ئافه‌ره‌ته‌کان بۆ لایه‌ک جمان و پیاوانیش به‌ولاوه‌ که‌چى ده‌یا‌ن که‌سى کێیل و داربه‌ده‌ست له‌ خۆرا‌پى که‌وته‌ن وێزه‌ی خه‌ڵکه‌که‌ ده‌ستیا‌ن نه‌ده‌په‌رژا....زېره‌ی منال و ئافه‌رت له‌و ده‌شته‌ چۆله‌دا به‌ردى به‌ئاو ده‌کرد"(ئیسماعیل، ٢٠٠٧، ٢٦٢) شوین: ته‌له‌به‌ندیکه‌، کات ئێواره‌یه‌ خۆر به‌ره‌و ئاوا‌بوونه‌، جه‌للاده‌کان وه‌کو دیوه‌زمه‌ وایوون له‌سه‌ر رو‌حى قوربا‌نییه‌کاندا."دایک خۆی به‌سه‌ر مناله‌که‌ی دهدا ده‌که‌وته‌ ژێر پتوه‌، ساواکه‌ی لێ ون ده‌بوو، وا ئیستا حه‌شامه‌ته‌که‌ دوو برن...هاوار و گرپا‌نیشیا‌ن له‌م کاتى زه‌رده‌په‌رده‌ به‌که‌س نه‌ده‌گه‌یشت، ئه‌و هه‌زاران زا‌رۆک و کچ و ئافه‌رت و ریش سپیا‌نه‌ هه‌مووی هه‌ناسه‌ی ساردیا‌ن به‌گژ ئاسما‌ن ده‌کرد نه‌که‌س چاوى لێیا‌ن بوو، نه‌که‌سیش هاواریا‌نى ده‌بیست، ته‌نها خۆرى ده‌م که‌لى ئه‌م ئێواره‌یه‌ چاوى له‌م دیمه‌نه‌ بووله‌ داخانا زه‌رد هه‌لگه‌را‌بوو، به‌لام بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌ویش نه‌بێته‌ شاهید و تۆمه‌تیکى گه‌وره‌ له‌سه‌رخۆی لا ببات به‌ په‌له‌پرووزێ له‌ودیو ئاسۆوه‌ خۆی شارده‌وه‌"(ئیسماعیل، ٢٠٠٧، ٢٦٢) شوین ده‌شتیکى پان و به‌رینه

شوتن و کاته مهترسیداردهدا شه‌ره‌فی خو‌یان ده‌پارێزن؟! " بۆ ههر لایه‌ک چاو هه‌لخه‌ی له ژێر پێته‌وه تا چاو هه‌ته‌ر ده‌کات ههر لمه...نه شینایییه‌ک، نه سێبه‌ری نابی، تا پنجکه‌ بۆز هه‌لگه‌راوه‌کانیش و به‌ردی قو‌قزی ته‌و ناوه‌ش لم و زیخ دابی‌وشی‌بوون و به‌حال دیارن، ئیتر بۆ کو‌ی ده‌روانی هه‌یجت به‌رجاو ناکه‌وی تا ئاسمان و لمه‌که له ئاسۆ یه‌ک ده‌گره‌وه...گه‌رماکه‌ی هه‌ناسه سوار ده‌کات، کاتی نو‌وزیه با هه‌لده‌کات، به‌ئاسته‌میش ی، لمه‌که ده‌ورووژێتی، سیره‌ مۆزه ئاسا لمه داخ بو‌وه‌که چه‌ له روومه‌ت و ده‌ست و پلی مرۆ هه‌لده‌ستی" (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۷۰) شو‌ین لمه و عه‌ربستانه، گه‌رم و ئاسۆی بینین که‌مه، کات رۆژه و لم و زیخه‌کان به‌ نوزه بایه‌ک رو‌وه‌و ده‌م و چاویان ده‌بنه‌وه و داغانیان ده‌که‌ن. "تو‌تۆمۆبیله‌کان له ژماره‌ نایه‌ن...سی و دوو سه‌عاته، به‌رێوه‌ن....وا ئافه‌ره‌ته‌کان به‌قنگه‌ خشکی داده‌به‌زن...له‌ گریان و هاوار که‌وتوون....هاپۆ سه‌ری خستبو‌وه سه‌ر شانی سایه‌ر و ده‌ستی له‌ قو‌لی گیرکه‌ردبو‌و. - "سایه‌ر گیان ئێره‌ کو‌تیه‌؟" - "هاپۆ نو‌گه‌ری ی ئه‌لێن" (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۷۱) شو‌ین نو‌گه‌ر سه‌لمانه، شو‌نی زیندانی کردنی گه‌رمیانییه‌کانه، کات سی و دوو سه‌عاته به‌ سواری ئیفا به‌رێوه‌ن؟! "قه‌لایه‌کی گه‌وره‌ی دوو نه‌هۆم، ده‌رگایه‌کی دو‌ولایه‌نی ئاسنین له‌ ناوه‌پاستی بیناکه‌دایه، به‌ملاو به‌ولای ده‌رگاکه‌دا به‌درێژی چه‌ند گاوخانی‌ک له‌سه‌ر دوو نه‌هۆم قه‌لاکه‌ دروست کراوه" (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۷۱) نو‌وسه‌ر له‌ وه‌سف قه‌لاکه‌ی نو‌گه‌ر سه‌لماندا ده‌لێت: قه‌لایه‌کی گه‌وره‌ی دوو نه‌هۆمی و ده‌رگایه‌کی ئاسنی له‌ناوه‌پاستیدا، له‌ملاو ته‌ولای ده‌رگاکه‌ چه‌ند گاوخانی‌ک دروستکرا‌بوو، جگه‌له‌وه‌ی ئاسۆی لم و ئاسمان له‌ خانی‌کدا یه‌ که‌ده‌گره‌وه هه‌یج ده‌رفه‌تیک نییه‌ بۆ ده‌رباز بو‌ونیان. "وتووینه‌ مرۆ له‌ دۆزه‌خیش رادی و گو‌زه‌ران ده‌کات...ئه‌م توخمه‌ ئینسانه‌ چی زینده‌وه‌رێکی سه‌ر سه‌خته، چ توانایه‌کی ی سنو‌ور له‌بن نه‌ها‌تو‌وی هه‌یه....ئه‌م مرۆیه‌ چ سه‌یره و چ درنده‌یه‌کیشه....ئه‌وه‌نده به‌رجاو ته‌نگن ئه‌م دونیا فراوانه‌ جیگای ئه‌وانیش و ئیمه‌ و ئی تریشی ی ده‌بیته‌وه...." (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۷۴) دۆزه‌خ شو‌ینی ئیسکا‌تۆلۆجیا‌یه واتا زانستی‌که له‌ دوا‌رۆزی گه‌ردوون ده‌کو‌لێته‌وه، شو‌ینی‌کی دژ و گه‌رم و ناخۆشه. له‌ ره‌هه‌ندی ره‌گه‌ز په‌رستییه‌وه ده‌لێت: ئه‌رزی خوا فراوانه‌ گشت مرۆفایه‌ی جیگایان ده‌بیته‌وه، بۆ‌ی ئه‌م جیهانه‌یان ی بجو‌وک کراوه! "وا خۆر چۆته‌ زه‌رده، که‌چی ئاسۆ لێل و تاری‌ک ده‌روانی! ته‌پو‌تۆزی لم و زیخ ئاسۆ لێل کردو‌وه، هه‌ندێ جار با‌که به‌هێ‌تر ده‌بو‌و، له‌ په‌نجه‌ره بجو‌وکه‌کانی بن مێچه‌که‌وه لم و زیخی به‌ قاوشه‌که‌دا ده‌کرد، ئه‌وه‌ندی که‌ ته‌و ده‌مه‌و ئیواره‌یه‌ی دلته‌نگ و ناخۆشتر ده‌کرد" (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۷۶) کات: زه‌رده‌په‌ره و ئیواره‌یه، شو‌ین قاوشه‌کانی قه‌لای نو‌گه‌ر سه‌لمانه، ده‌بو‌و رو‌وناکی زه‌رده‌په‌ر تیشکی خۆی به‌ ژو‌وره‌کاندا په‌خش کردایه، به‌لام ته‌پ و تۆزی لم باران ته‌و ده‌رفه‌ته‌ی ی زه‌وت‌کردوون زیاتر خه‌مباری کردوون. "چۆن له‌ ئاوی" قه‌لا" له‌ شای و شه‌وه‌گ‌ژ و کیشه‌ و خه‌رمانان و گه‌رانه‌وه‌ی ئیوارانی سه‌ر په‌رێز، به‌ده‌نگه‌ ته‌لیسماییه‌که‌ی به‌ ئه‌لل‌اوه‌سی و خاوکه‌ر و ئای ئاییک ته‌وه‌ی گو‌نی ی بوا‌یه ماندوویه‌تی ده‌رده‌چوو، ئالێره‌ش له‌م کو‌سته‌دا فرمی‌سکی ی ر‌ژاندن و بۆ ماوه‌ی گو‌رانییه‌که‌ بۆ ته‌و هه‌رده و ی ده‌شتانه‌ی لای خۆیانیا‌نی گه‌راند‌ه‌وه...." (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۷۷) ئه‌نفالکراوه‌کان هه‌ر به‌ جه‌سته له‌ ژۆردو‌گا زۆره‌ملێیه‌که‌دا بو‌ون، به‌ رو‌وح له‌ گه‌رمیان بو‌ون له‌کاتی گه‌رانه‌وه‌یاندان له‌ ده‌مه‌ و ئیواره‌دا، ته‌نها به‌ گو‌ی بیست بو‌ونی مه‌قامی ئه‌لل‌اوه‌سی و ئای ئای رو‌حیان ده‌فریت و ده‌گه‌ریته‌وه بۆ کاته له‌بیرنه‌کراوه‌کانی زیدی باب و با‌پیرانیان له‌ گه‌رمیان. "کفنی چی ها‌پۆ...به‌ به‌تانییه‌که‌یان پێچاوه‌ته‌وه له‌و بن دیواره‌یان دانا‌وه....تا سه‌به‌ینی گوا‌یه من له‌ده‌ره‌وه‌ی قه‌لاکه‌ بینێ‌ژم...تۆ با‌سی جیم بۆ ته‌که‌ی ره‌حه‌مت له‌ باوکت..." (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۷۹) له‌ کاتی گیان له‌دست دانی هه‌ر قوربانییه‌ک به‌ هو‌ی نه‌خۆشی یان برسیه‌تی یان ئازاردان، ی شۆرین و جی به‌جی کردنی رێشو‌نی ئاینی زۆر به‌ی نازی‌ گو‌ر غه‌ریبی ده‌که‌ن. "ئینجا چو‌وه لای قا‌چی ته‌رمی ره‌زا و ئیشاره‌تیکی بۆ سایه‌ر کرد، که‌ لای سه‌رییه‌وه هه‌لی گریت ئه‌ویشیان خسته‌ سه‌ر عاره‌بانه‌که‌وه...لیوارێکی ده‌فه‌ی شانی که‌وته سه‌ری، ئه‌ستو‌ورایی هه‌ردوو رانی‌شی به‌سه‌ر ته‌و لیواره‌که‌یه‌وه مایه‌وه...." (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۸۴) سه‌ر و قا‌چ و ده‌فه‌ی شان و ران، شو‌ینی جه‌سته‌یین. "یا الله یاساوله‌که به‌و ته‌ماشاکردنه‌ی سایه‌ر رازی نه‌بو‌و به‌لای رۆژه‌لاتدا له‌ دو‌ور قه‌لایه‌کی که‌ی بینی ره‌نگه‌ ته‌و قه‌لایه‌ش پر ی... " (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۸۵) شو‌ینی قه‌لایه‌کان له‌ بابا‌ندان زۆر بو‌ون که‌ پر بو‌ون له‌ ئه‌نفالکراوه‌کان، یاساوله‌کان زۆر به‌ وردی چاو‌دی‌ری ته‌و شو‌ینه‌یان ده‌کرد، به‌ درنده‌ترین شی‌وه ره‌فتاریان له‌گه‌ل ده‌کردن، ته‌وه جگه‌ له‌ لم باران و گه‌رمایه‌کی به‌رده‌وام و زۆر گه‌مارۆی دا‌بو‌ون."ته‌وه‌ی لێره‌ بن‌ژێر له‌ سه‌وزه‌ی خاکیش ی به‌ری ده‌ی...وا دیاره‌ هه‌موومان، ته‌وه‌ی له‌م قه‌لایه‌ دایه‌ یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک ئه‌م لمه‌ ده‌بیته‌ گو‌رمان...گو‌ر غه‌ریب ده‌که‌وین...گو‌ری چی، تۆزی لم به‌سه‌رماندا ده‌دریت نه‌که‌س فرمی‌سکمان بۆ ده‌رژێ نه‌یه‌کی‌ک هه‌یه غه‌ممان بۆ بخوات" (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۸۶-۲۸۷) بۆ ناشتی ته‌و منداله‌ی که‌ته‌م ئیواره‌ دره‌نگه‌ له‌برساندا ده‌مریت دو‌ور له‌ دایکی، گشت دایکه‌کان نازانن کو‌ری کامه‌یانه‌ مردو‌وه؟! ته‌نها له‌ به‌تانییه‌یک لولی ده‌ده‌ن بۆ به‌یانی له‌ناو لمدا ده‌یشارنه‌وه، یاساوله‌کان له‌کاتی مر‌دنی هه‌رکه‌سه‌یک سایه‌ر بانگ ده‌که‌ن بۆ ناشتن، دیاره‌ سایه‌ر ئاگاداری شی‌وه‌ی ناشتنه‌که‌ هه‌یه، له‌ده‌ره‌وه‌ی قه‌لاکه‌ هه‌ندی‌ک لم هه‌لده‌نده‌نه‌وه وجه‌سته‌ی مردو‌وه‌که‌ی تیدا حه‌شار ده‌ده‌ن، بۆ رۆژی دواتر سه‌گ به‌ ئاسانی ده‌ریانده‌هێن و ده‌یانخۆن. "هه‌موومان یه‌ک خه‌ون ببینن...شه‌و نییه‌ دایکم نه‌بینم، هه‌ر ئێ‌ژێ ته‌وه بۆ نایه‌یته‌وه...له‌ خه‌وه‌که‌مدا دلم به‌ باو‌کم ده‌سو‌وت ته‌ماشام ده‌کا و ده‌گری، سه‌رم سو‌ور ده‌می‌نی باو‌کم بۆ ده‌گری...شتیک ده‌زانی...پنیم نالی...ده‌چه‌ سه‌ر ئاوه‌سپی، کاله‌ک و شو‌وتی و تر‌ۆزی بو‌ستانه‌کانی ئاوه‌سپی ته‌و ده‌شتایییه‌ی پر کردو‌وه...ئاواییه‌کان قه‌له‌با‌لغتر و له‌ جاران خۆش‌ترن...ده‌زانم خه‌ونه‌کانمان وه‌کو یه‌ک وان...." (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۸۷) به‌هو‌ی ته‌وه‌ی هه‌موویان ئه‌نفالکراون و نزیک یه‌ک و هاو‌نیشتمان و هاو‌نه‌ته‌وه‌ن و هاو‌ده‌ردن، خه‌ون و ئاواته‌کانیان له‌یه‌ک ده‌جیت، له‌کاتی خه‌و‌یی‌ندا ده‌جیته‌ سه‌ر ئاوه‌سپی بۆ رینی شو‌تی و تر‌ۆزی، دایک و باوکیان له‌ خه‌ودا به‌ خه‌مباری ده‌بینن. "ئه‌مشه‌و رۆ‌ژم ی نابیته‌وه...بۆیه ئه‌م خه‌لکه‌ هه‌موومان وا‌گو‌راوین وه‌ک بیست سالتیک ده‌ژمێ‌ردی...بیره‌وه‌ریه‌کانم ی ورو‌واون...دایکم...ئای دایه‌ گیان...هاو‌ری‌کانم ئیستا ده‌ی ته‌و له‌ کو‌ی بن...ده‌زانم هه‌ندی‌کیان رینگای غه‌ریبان گرت‌ه‌به‌ر و سه‌ری خو‌یان هه‌لگرت...." (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۹۳) له‌ شه‌وێکی بیک‌تادا خه‌یالی بۆ که‌سه‌ نزیکه‌کانی و ئاوییه‌که‌ی ده‌جیت.هاپۆ و سایه‌ر له‌ دوو شو‌ینی جیا‌وا‌زا خه‌ون ده‌بینن، سایه‌ر به‌ده‌م زینده‌خه‌وندان خه‌و ده‌یباته‌وه"پیلو‌وی تا ده‌هات قورس ده‌بو‌و....رۆله‌ مه‌رۆ دایه‌ منیش وه‌کو هاو‌ری‌کانم....رینگاکه‌ بۆ وا چۆله‌؟...که‌س دیار نییه‌؟! له‌پال هه‌ر پن‌چکی‌کدا سه‌گێک وه‌ستاوه‌ به‌ردو که‌سکی ده‌ورو‌به‌ری رینگاکه‌ش وا یه‌که‌ به‌یه‌که‌ ده‌بن به‌سه‌گ...ده‌شت و ده‌ر بو‌وه به‌ سه‌گ...قله‌ قله‌ش سه‌گ ده‌باری...ئه‌م گه‌ماله‌ بۆ وا دانی ی جیر کردو‌ومه‌ته‌وه! با هاواری به‌کم" سایه‌ر...سایه‌ر ته‌وه‌ چیه‌...عاره‌قت کردو‌وه...خه‌وێکی ناخۆش بو‌و ها‌پۆ...." (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۹۳) هه‌ر له‌و شه‌وه‌داهاپۆش خه‌ونی‌ک ده‌بینیت به‌م شی‌وه‌یه‌ ده‌یگیریته‌وه"منیش ئ

سەلمان، گوێی لە گۆرانییەکی خاوەن دەبێت لە شوێنێکی زۆر خۆشدا. "دەمەو سەحەرێ بۆ ناڵی، کورە ئەو خەوی سەکووی حەوشانی... نەمردایەم بۆ تاقە جاریکیش شەوێکی هاوین سنگی خۆم بەدایەتە بەر ئەو نەرمە بای ئاوازییە کەمان، ئەوجا ئەم وت مردن هەقە..." (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۹۴) لە راستیدا هاوینی گەرمیان گەرمە، بەلام بای شەمال، کە وەسف ناکرێت لە خۆشیدا لە کۆمەڵێک شوێن لە ئاوازییە کەیان وەبیر دێتەوە" وە لەو شەمالە فینکە... دۆی مەشکە و ئاوی کونەلان لای خۆمانتان بێننەو یاد... وە لەو شەمالە فینکە... دۆی مەشکە و ئاوی کونەلان وات لێدەکات شەققە لە دان بەدات" (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۹۳) لە راستیدا جیگای سەر سورمانە لە هاویندا لە گەرمیان شەققە دان بێت؟!، ئەو یەکیکە لە دەیان نەتیی دەفەری گەرمیان. "کابرایەک لەناو قاوشە کە بێ ئەوێ کەس باسی گەرمای کردبێ بەدەنگێکی بەرز ئاوا بۆ قاوشە کە دەدا... ناھەقی نەبوو گەرمایەکی لەویدا نەبوو، گەرما و لم بارینە کە دەستێکی گەورە لە مردنی ئەم خەڵکەدا هەبوو" (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۹۴) گەرما و لم بارانی نوگرە سەلمان ھۆکاری گیان لەدەستدانی زۆربەیی ئەنفالکراوەکان بوو، یەکیک لە قوربانییەکان لەخەفەتی دووری زیدی باب و باپیران و جیاوازی گەرمای دوو شوێنی زۆر لەیەک جیاواز دەکات. "گوناهی تۆ نییە و پتویست ناکات ئازاری پۆچی خۆت بەدەیت... دواجار با پتت بلیم کەسمان لەم دۆرخە قوتار نابین... تۆ بڕوانە ئەم قاوشە سیخناخ بوو..." (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۹۶) شوێن دۆرخەو کات دواڕۆژە، زانستی "ئیسکاتۆلۆجیا" بەھۆی سیخناخ بوونی ئەنفالکراوەکان لەتەک یەکتەر، شوێنە کە بە دۆرخ دەچوین، بەر لەو کاتە قاوشەکان زۆر قەرەباڵغ بوو، جیگا نەبوو قاچ راکێشن، بەلام وردە وردە بەشیکی زۆریان مردن. "شەژا بەدەنگێکی بەرز وەک لەگەڵ یەکیک کەدا بدوێ دەنگی چنارە... باشە چنار لێرە چ دەکات... دەستی ھێشتا لەناو لێمە کە دەرنەھێنا بوو... ھەستی کرد گیانی دەلەرزێ، بە دوو دلی و گومانەو سەری ھەلبرێ... چاوی بۆ ئەو لایە ھەلخست کە دەنگە کە لێو دەھات... تارماییەکی ببی!! وای بۆ لای دێت چنار لەم بیابانە جی دەکات... لە دلی خۆیەو وای گوت بەتەواوی نزیک بوو: چنار ئەمە تۆی؟!... لەم بیابانە جی ئەکەیت... جی بۆ ئەم دۆرخەو ھێنای... دەبا نەتبین... " (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۹۸) لە کاتی زیندەبەچالکردنیدا پەلەقاژە دەکات و لەسەرەمەرگدا وێنە دەکات و چناری نازدار حەیرانی دێتە بەرچاو، پتت ناخۆشە کە نازدار وەک خۆی لێ بەسەری ھاتوو؟! حەزناکات خۆشەوێستە کە لەم بارودۆخە نزیک بکەوێتەو. "گوێی لە ترپەیی پتتیک بوو دوور دەکەوتەو... کە لە پال مژگەوتە کە دادەنیشت چاوەرێی دەکرد چنار بۆ سەر ئاوی... کە دەھات گوێی لە ترپەیی پتت دەگرت... کە لەسەریشەو دەگەڕایەو ئاوا ترپەیی پتت دەھات تا لە کۆڵانەو پتت دەکردەو... سایر سەرسامە... ئەوا کە وای بوو؟!... چناری کچە گەرمیانییەکی شەرم، کە وای لێ ھاتوو... خۆ کاتی خۆی ئەو ھەندێ ئیستا بۆمان نەلوا بەدەم یە کەو بوو سەتین و قسە لەگەڵ یە کتێدا بکەین... ھەمدیس تاس بڕدییەو... " (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۹۹) لە گەڕانەوێ کەدا "فلاشباک" بۆ سەردەمی ئاواپی و خۆشی، بێرەوێریەکانی خۆشەوێستی و دلداری لەگەڵ چناردا، لە کاتی خۆیدا لە ئاوازییە کەیاندا دەرفەتی بێنیی بەکتریان زۆر کەم بوو! "لالە بۆچی گۆرانی ھەر تەنھا لە کاتی خۆشی و بەزم و شاییدا دەگوترێ؟! گۆرانی بۆ کاتی تەنگانە و دلتەنگیش دەست دەدا ئەگەر ھەر بۆ کاتی خۆشی گۆرانی بوترا، ئەوا لە گەرمیاندا گۆرانی نەدەبوو، چونکە خۆشیمان کەمە... گۆرانی ئەم گەرمیانە بۆیە وای کاربگەرە چونکە لە دلتەنگی و خەفەت و ئازارەو سەری ھەلداو" (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۳۱۰) کاتی خۆشی لای گەرمیانییەکان زۆر کەمە بەبەرئورد لەگەڵ کاتە ناخۆشەکان، بۆیە ئەم پانتاییە جوگرافیاپی ی کە گەرمیانێ پتت دەگوترێ باشترین مەقام یێژی لێ ھەلکەوتوو وەک وەکو عەلی مەردان و حسیین عەلی و سەڵاح داودە... ھتد" ئیستا ئەو قەلایە کەسی تیا دا نەماو، کە سیش نزیک ئەو قەلایە ناکو، نەکو تووشی ئەو نەخۆشیانە بین" (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۳۱۳) قەلای نوگرە سەلمان و شوێنی ئەشکەنجەدان ئەنفالکراوەکان زۆر مەترسیدار بوو بە ھۆی زیندەبەچالکردن و مردن بەھۆی لم باران و نەخۆشی زۆر ترسناک. "مانگە شەو... یەکی لە یاساوەلەکان ھاتە لای سایر و ھەوایی مردنی یەکیکی پتت دا... "فرسەتە ئەم شەو یێ پتت دەنیم... ئەو تەرەم ئەم شەو دەنیم و لەوتیە ئاوا خۆی لێ دینم... دەبا ھەندیک ئاوا بکەم ناو شتیکەو لەگەڵ خۆمی ببەم، یەک دوو سەموونیش" (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۳۱۵) ئەنفالکراوەکان دەیانزانی کەوا دەرفەتی دەرباز بوونیان نییە، بەلام ئازار و ئشکەنجە و برسپیەتی و مردن تینی بۆ ھینا بوون، ئەگەر مردنیشی بەدواو بێت لە قەلایە رابکەن؟! "بڕۆ... تا پەلە بکە دەنگە... بەلام لەبیرت نەچێ، ئەمە بیابانە و گالتە نییە، ھەردە و دەشتە کە لای خۆمان نییە... بڕۆ ئەگەر مای ئەوا ھەر دەگەیتە شوێنیک، کە گەشتیتە ھەقەجی چیت دیو بگێرەرەو... ئی؟! " (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۳۱۳) ئامانجی سەری کە ھەلکەوتووکان لە قەلایە، ئاشکرا کردن و درکەدن نەتانییە نەزانراوەکان بوون لەلای رایی گشتی، یەکیک لە دەرباز بووانی قەلایە رێگی ھات و نەھات دەگرتە بەر بۆ ئەوێ ھەوایی ھەوایی و کارەساتی ئەنفالکراوەکان بە گوێی دونیادا بەدات، لە راستیدا دۆخی ئەنفالکراوەکان زۆر سەخت بوو، ھێچ کەسێک ناتوانیت ھەموو نەھامەتیەکان لە ورد و درشتەو وەک خۆی بگێریتەو، ئەم کارەساتانە لە ھەروێشەکی دونیادا بووایە سەدان رۆمان و فیلم و چیرۆکی لێ دەکەوتەو. "سایر چوو لای گەرمیانەو... لە باوھشی گرت، ئەملاوئەو لای ماچ کرد و دەستی کردە گریان... تۆش دەردەچی کاکە سایر... دینم بۆ لات... بێرە پتت و تەم دینم بۆ ئاوازییە کەتان، لەبیرت نەچێ چاوەرێت دەکەم..." (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۳۱۵) گەرمیان لە کاتی مالا ئاواپی کردن لە سایر دەست بە گریان دەکەن و پەیمان دەدەن یەکتەر ببین "دەنگی چنارە...! لە پێشەوھش دەنگێکی تر بانگ دەکا... ئەمەش دەنگی دایکە... بگەڕێمەو بۆ قەلایە! پاش ماوێیەکی کە منیش دەچمەو لای چنار...! نە جارێکی کە ناگەڕێمەو ئەو قەلایە" (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۳۱۶) ژبانی مەرگەساتی ماوێی لەبیر نەکراوی نێوان ناو قەلایە نوگرە سەلمان و لەدەرەو بێرکەوتنەوێ کارێکی ئاسان نییە، وەک زیندەخەون دەنگی دەستگێرانە کە وایکی دێتە گوێی، رارا دەبێت چۆن ھەلس وکەوت بکات!؟

تەوەرە دووھەم:

شوێنکات لە کورتە رۆمانی بەھاری رەشدا:

شوێنکات لە کات و شوێنە لەیادەنە کراوەکانی کورتە رۆمانی "بەھاری رەش" ی سەردەمی ئەنفالی گەرمیانییەکانە، کە نوسەر ئەحمەد محەمەد ئیسماعیل زۆر بەوردی بەرجەستە کردوو.

"خەلکیکی زۆر لە شەقامە کە ئەو بەرەو وە پال دیواری مائەکانی بەرامبەر، یا دانیشتوون یا وەستاوون کەزک دەیانرۆانی ھاتبوون ناسیاوێکیان ببینن و ھەوایی خزم و خۆشیشیان بزانن، لەم کاتەدا لەناو قەرەباڵغە کەو دەنگێک بەرز بوو: (خۆ ئەو ساییری حاجی جومعە بوو... ئەویش بەر ئەم لێشاو کەوت!...) " (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۳۱-۲۳۲) لەم بارودۆخە سامناکە خەلکە سقیلە کە توشی سەر لێ شتوان ببوون، ئەوئەندە پالەپەستۆی دەروونی

* ئیسکاتۆلۆجیا: زانستیکە لە دواڕۆژی گەردوون و مەرقابەتی دەکۆلێتەو.

تینی بۆ هینا بوون کەس وکار وخزم و خوێنێان لە شوێنکاتیکی زۆر هەستیار و ناخۆش بە دیداری بە کتری دەگەشتن، وەک ئەوێ چاوەروانی کارەساتێکی زۆر گەورە بکەن. "لە ڕینگاش لەناو پیکابە کەدا چەندیان کرد و کۆشان زوانت لە زوانیان نەچەرخا، نەهاتینە گفت و زانی زاق زاق تەماشات دەکردن، هەم ڕقت لێیان دەهاتەو هەم بەزەبی... ژوورێ، دوو... شەش، لە پێش حەوتەمین دەرگادا رایان گرتی. لەبەر دەرگاکی یەکیەک وەستاو، لیستیکی بە دەستەوهیە، زانیت دەیهوێت ناو نووست بکات." (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۳۱) شوێنکات لەم تیکستە کورتە ڕۆمانە کەدا لەناو ئەو پیکابەییە کە چەند سەبازیکی تاوانبارو بێتاوان لە دیدی ئەنفالکراوە کەنەو هەوارپێگایان بوون، لەکاتی لیکۆلێنەویدا لەگەڵ ساییری ئەنفالکراودا ئەنفالچییەکان پرسیاری لێدەکەن و ئەویش بەم شێوەیە وەلامیان دەداتەو "ناوت چییە؟ ساییر حاجی جومعه. دانیشتوانی کام ئاوابی...؟ تۆ خەلکی ئەم شارە، ئەمە چەند سالیکیە ڕووت لەم دەشتە کردووە، هەرچەند مانگیکی و لە ئاوابیییکدا، لەبەر کەس و کارت نالێ خەلکی ئەم شارە، هەر بە ئەنفەست راستییە کەیان پێ نالێ... "ئاوابی گەرمک..." (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۳۲) بەهۆی پێتمانی ئەنفالکراوەکان بەرامبەر ئەنفالچییەکان، ناوھێنانی هەندیک شوێن، لەترسی ئەوێ شوێنکات بۆ دێندەکان و پیاوانی سیخووری ڕژیم ئاشکرا نەکەن زۆر بە هەستیاوی وەلامی پرسیاری ئەنجامدەران لیکۆلێنەویدا کەیان دەدا، ئاوابی گەرمک یەکیکە لەو شوێنەکانی کە ڕژیم لە ڕینگاش چلکاوخۆرەکانی و دارودەستەکانی داخی زۆریان لێهەنگرتبوو. "لەم کاتەدا گوێت لە گریانی چەند مندالێک بوو، پێرەووە کەمیک لەولاترەو بەلای چەپدا دەشکایەو زەلە ژل و گریانی مندالەکان لەو ئاستەو دەهات... ئەوێ ناوتی نووسی ڕانکۆچۆغەیی کە ئەو ئاوابی لەبەرەبوو" (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۳۲) شوێنکاتیکی کەهەرگیز لەیاد ناکرێت، لەلایەکی زیرە و قیژەیی مندالان، لەلایەکی دیکەو کوردێکی ئەلقە لەگوێ بەجل و بەرگی کوردییەو ناو نووس بکات؟! "هەر لە جیگاکە خۆتەو چاوتیک بە ژوورە کەدا گیرا، سیخناخە، هەر لەبەر پێ جیگای بە پێو، ژوورە کە دوو پەنجەرە گەورە هەبە، بە مقەبا گیراون، زەرەدی ئەو ئیوارە لە درزی مقەباکانەو دزە کردووە، لاکیشەیی کە درژی مەبلەو سووری خستۆتە سەر دیوارە کە بەرامبەر..." (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۳۳) ئەو شوێن و کاتە، کە شوێنکاتیکی جەرگەرە کات دەمەو ئیوارە لەبەر ئەوێ تیشکی خۆر لە درزی ئەو مقەباوە کە پەنجەرەکی پێداپۆشراو دزە کردووە، شوێن ژوورێکە سیخناخە بەمروفي کورد لەزیندانی ڕژیمدا، تەنانتە دەرەفتی جولەو پالکەوتنیشیان نەبوو. "جاروبار کە نامەت بۆ هاورپێانی شار دەنووسی، جوانی و سروشتی گەرمیانت بۆ باس دەکردن، لە دوانامەتدا... لەگەڵ دایکدا بۆت ناردبوو... زەرەدی ئیوارانی ئەم ناوچەیی کە درژیتە سەر خۆلە پەتانیە سوورە کە ڕەنگیکی تایبەتی پێ دەبەخشێ کە پەرەمووچی هیچ هونەرماندێک ناتوانێ ئەو ڕەنگە دەریژێ... کە سەرچی دەدەیی و لێی رادەمێنی خەم و خولایەکی سەیرت لە ناخا دەورووژێتی، من دەلێم ئەو ڕەنگە زەردباو دەگەن و جوان و دلگوشینەرە ئا و هەناسەیی خەلکە کە... " (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۳۳) لە دوو شوێنکاتی جیاوازی خۆشی و ناخۆشییدا، سەردەمی پێش زیندانی و لەکاتی زیندانی بوونیاندا، بەفلاشبە کە پەتانیەو بۆ رابردوو شوێنکاتیکی سەرنجراکێش دەورووژێتی، زەردەپەر تیشکی دەخاتە سەر پەتانیە سوورە کە ڕەنگیکی ئەفسانەیی دروست دەکات، کە لە توانای هونەرماندان بەدەرە، لە هەمان کاتدا گرێ دەداتەو بە ئا و سەردی خەلکە جوان و خێر لەخۆندەو کە گەرمیان. "لە پەرگەمەیی، دوو، سێ، وەک پۆلە باندە هەریە ک بەلایە کدا داغان دەبن... ئافرەتان ناڕژینە سەر مال و حال تەنھا مندالە ساواکانیان بەسینگەو دەنووسین و هەلدین... چاوە گێڕی کەست لەزیک نەماو... گریانی منالێک دەژنەو، بەتەنھا لە دەم کۆلانە کەیی ئەولاتەو بە تەنیا وەستاو و دەگری... تاو دەدەیی لە باوەشی بگری و دووری بخەیتەو، هەرچەند دەکوشی دەستت ناگات... تۆ رادە کەیی لە پەر... لە هەلدێڕێکی هەزار بە هەزار پێت دەخێ و... گریانی منالە کەت لە گوێ ناپێ... بە ئەسپایی وەک پەرێک لەسەر تاشەبەردێک خۆت دەبینیتەو و دەورووبەری تاشەبەردە کە توولە مارن، لە ژمار نایەن... لە پەر لەگەردە کەو خۆت هەلدەدەیی، سەرت بە تاوترێک دەدات، کەچی هەر گریانی منالە کەت لە گوێ دەزەنگیتەو... گوێ هەلدەدەیی... مندالە کەش بە دەم گریانەو دەلێ بۆ و و... دادەچلە کێی، گۆپێکی کزی بنمێچە کە ڕۆشاییە کە کالی بە ژوورە کە داو، چاوە گێڕی، حەمە غەریب نەبێ کەسی کەیی دانیشتووی ئاوابی "قەلا" نابێ... ئەو بۆ کوێان بردوون؟ بەباشی دەموچاویان لێو دیار نین، هەندیکیان خەوتوون هەندیکیان پشیمان لیتە" (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۳۵) لەناکاودا هێرشە دێندە کە دەستپێدە کات گەرمی توپ و تەقە ئەوناو دەبێژێت، شوێنکاتی دەستگیرکردنی هەرگەرمیانێک یان بینینی هەردیمەنێکی دابرا یان دەستگیرکردن دەبێتە دەستپێکی خەموکی و دلەراوی تا ژانیان مابێت، لە یادەو هەریاندا وەک ماکێک یان گرتێکی ڕەش و ناخ هەژین دەمینیتەو، بەردەوام لە هەمان دەم و کاتدا شوێنە کەو جۆری دەستگیرکردنە کە وەک خورپەیی کە یان تاسەیی کە لەخەون و خەیاڵیاندا دەزەنگیتەو.

"ئەم گێژەلوو کەیی، ئەم گەرداوە، ئەم سیلاو و لیخن و شینە لە ناکاودا چی بوو و ئەم هەزاران هەزار ژن و مندال و لاوی ڕامالێو ئەو قاتوقری و کارەساتانەیی بیر دەکەوتەو لە کتێبە کاندای خۆتدبوونی، خۆن و کۆچ و لاشە کە ئەو بوو لەبەر چاوی لاندەدەچوو دەبوو بێر لە شتی تر بکاتەو نەیدەتوانی؟! نازانی ئەنجام بەچی دەگات:" (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۳۷) هەموو ئەو دیمەنە جەرگەرانی لە شوێنکاتی جیا جیا بەرچاوی کەوتوو لەبەرچاوی و نەبەن خەویش میوانی نابێت. "دانیشتووانی ناوچەیی کە چۆن هەمووی بەجاری ڕەشگیر دەکەن سەرت لەمە دەرنای، مێشکی خۆت دەگوشی، هەول دەدەیی تاوانێکی لەو بابەتە بیر خۆت بخەیتەو، یا لە کتێبێکدا باسی کارێکی واکرا، ئەم حالەتە بچێ پێ ناچی... هێچت بۆ ناوتری و نازانی نەفەرت لە کێ بکەیت..." (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۳۷) لە مێژووی مەروفاوەتیدا لە وێنە و شێوەی ئەم کارەساتە بەرچاوە ناکەوێت، شوێنکاتە کارەساتبارەکان لەیاد و یادەو هەریا بەهەر هۆکاریک بێت و نەبەن، وەک دێوێ زەمەیی کە بەردەوام بەرۆکیانی گرتوو. "بۆ وامان لێ دەکەن! یەک دوو جار لە ژێر لێووە وات گوت. ئەم بەیانێش خەلکە کە هەمان "بۆ"یان لە تۆ پرسێ... چاوت بە ژوورە کەدا گیرا، حەزت دەکرد یەکی، هەرکەسێ پێ نەخەوتبێت و بچیتە لای... چاوت بە مێرەمندالە کەیی تەنیشت پەنجەرە کەو، ئەویش وەک تۆ خەوی نایەت" (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۳۸) بۆ هاو دەمی و بێرچوونەو و خۆ غافلکردن شەو دەچیتە لای مێرەمندالێک کە ئەو بارودۆخەیی بۆ هەرس ناکرێت دیمەن و شوێنکاتەکان لەبەرچاوی بۆ ساتیکیش وەلناکەوێت. "لەبەر خۆتەو ئاوات دەگوت، بۆ ماوێ کە تاس بردتەو. "ناوت چییە عاقڵ؟" "گەرمیان ئێ... لێرەش دەترسێ پرسیاری باوک و کەس و کاری لێ بکەیت... لە دوێنێو لێرە... دوێنێ هەر بەیانی زوو ئاوابیان ئابلۆقەدا من خەوتبووم... ئەو بەیانێ دەبوایە لەگەڵ دایکدا بچووباییەن بۆ سەر ڕۆخانە و زەلمان بھێنایە... بوو تەقە، توپ کەوتە مالی میمکە پەناو، مام خەدر ئێزێ کەسیان دەرەنەچوون" (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۳۸-۲۳۹) گەرمیان شوێنکاتە کە بۆ حەمە غەریب دەگێژێتەو، بەهۆی تۆبیارانەو مالی میمکە رەعنا بەریان کەوتوو، مام خەدر ئێزێ کەسیان دەرەنەچوون! "لەوێ گەرمیان گەرمیان، گەرمیان گیان، خەلکە کەیی بەتەمای بەهاریکی درێژ... تۆ قەت لە بەهاراندا بۆ قالچک و دۆمەلانی قەد تەپە و تەلان و قنگری ناو زەوی بەیاری نێک ئاوابی نەچووی؟... دواجار لە دونیادا شوێنێک هەبە لە یەک سالدا دوو بەهاری هەبێ؟... ئەو پازان نەچوویتە قەراخی (ڕۆخانە) و (ئاو)

سپی...) به لām گهرمیان گیان... به کهم گورز که له بگره و بهرده و هپرش و به سه ردا داند ده یوه شین بهر ئه مان ده که وئ، کۆلیته وزن جیان ده سووئی و خاپوور ده کړی، گهنج و پش سپی و نافرته و مندالان بۆ بیابان و شارانی دوور ده گوزرتنه وه. (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۴۱) ئه م گهرمیان له شوینکاتی جیاوازا ده مان کاره ساتیان به سه ردا هاتوو "ده لپن زوو زوو خه لکی ئه م گهرمیان هیان بۆ لیبیا و ژوورووی ئه فریقیاش به راگه نده کردوو! له مه ش کونتر سه نحاریب ناوینک به له شکرکی زوره وه به گهرمیاندا تپه پیه و تا گه یشتو ته قهر داغ، گهرمیانیه کان ده سته وه ستان دانه نیشتوون سالتیک ئه و له شکره یان په نگ دابوو و ریگی رۆیشتیان لپ بریوو" (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۴۱) جگه له ئه نفال له مژوودا گهرمیانیه کان له سه رده می سه نحاریب ماوه ی سالتیک له گهرمیاندا به رامبه ریان وه ستاون به رگریان کردوو، هه مان رووداو له شوینکاته کان دووباره بوونه ته وه "نزیکه ی سی سالتیکه خانوو و مالیان ده سووئی، تالان ده کړن، ئه وه نده گوینان به مال و حال نه داوه، خوا سه ری داب رزقیش ده دا ئاوا ئیژن... ئه وه ی به تالان ده برا به یانان ده کردوو، بۆ خانوو و کونجیش، قهره چاری و زه ل و پووشی گهرمیان زور و زه به ن، سه ریان پ ده گرتوه و ریکوره وان داده نیشتنه وه بۆ خویان هه ر وه ک هچ رووی نه داب... (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۴۲) گهرمیان ماوه ی سی سال ئه م خانو سووتاندنه به رۆکیان ده گرت، به لām ئه م رووداو هه ند جاریک به سه ریاندا هاتوو و خویان شانان داوه ته بهر و جاریک دیکه دروستیان کردوو ته وه. "هه ند رۆژیک له مه وه بهر، هیشتا ئه م دهنگو باسانه له ئارادا نه بوو [،] به لām وزه وز پهیدا ببوو... که شتیک ئه قه ومی... دایکم له شاره وه ها ته ئاواپی (زنانه) بۆ سه ردانم، له مالی حاجی ره شیدی کینا که ره م دوو شه و پیکه وه بووین. شه وی یه که م تا به یانیبه کی نه نووستین... سووخی دۆست و ناسیام لپ ده کرد، هه والی سیروانی بزازم لپ برسی، هه ر له ته مه نی تو دایه ئیسته ش سه ری زوان ده گری؟ ئایا وه کو جارن له مشک ده ترسی؟ ده مه و به یان منال ئاسا له باوه شیا ده خه وتم" (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۴۲) هه ند شوینکاتی رابردوو وه کو فلاشبک دپته وه بادی، شوین: ئاواپی زنانه یه، کات: شه و تا به یانیبه "دهنگو باسی له مه وه بهری هه له بجه ترس و گومانی خستبووه دلی خه لکه که و وه ی پ نه هیشتبوون... ماله پوریکم له ئاواپی "خان" بوو... گهرمیانیش ئاوه دان پ هه ر له مانگی چواره وه ده یته هاوین... (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۴۲) شوینکاتی ۱۹۸۸/۳/۱۶ کیمیا بارانکردنی هه له بجه ی شه هید، وابه سته کردنی شوینه که هه له بجه ی شه هیده که له ۳/۱۶ دا هه روه ها وابه سته کردنی کاته ۳/۱۶ به شوینه وه که هه له بجه ی شه هیده.

"له به هاردا کولیکه ی هه مه ره نگ ئه و ده شته ی ده ته ن له مانگه دا سیس ده بن و هه لده پروکین... زه رده سیری و قه له چاری و عه گول تا ئه ژنۆ دین و تا پایزیک درهنگ ده مپننه وه، ده بنه لانه ی که رویشک و رپوی و جی هیلانه ی سوک و کورکور و تیره واسکه و مه لوچکه کی هه مه چه شه ن" (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۴۲) شوینکاتی سروشت له م ده قهره دا زور سه رنج راکیشه، به هار و رووه ک و بوونه وه و په له وه و ئاژل! له باهارانی هه موو سالتیکدا سروشت له م ماوه که مه دا به جوانترین شیوه ده رده که ویت تا پایزان ده یته مایه ی خۆشی بۆ مرۆف و گیانله به ران. "به ده م رپگوه هه ر بیرم له هپشه که ده کردوه، پینان ده لیم برۆن و خویان قوتارکه ن، له بهر خۆمه وه ئاوا ده دوام... پینان ده لیم خیرتان ده گات نه کو ئه و ئاواپیانه ی نزیکتان ئاگیان نه پ با ئاگادارین... که لپ جار و له مه وه به ریش ئاواپییه کان بهر شالو که وتوون. (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۴۳) شوینکاتی به رشالو که وتی هه ندجاره و ئاگادار کردنه وه ی ئاواپییه کان دیکه له مه ترسی شالوی دوژمنان. "له که ل مه لا بانگدا نا خۆم کۆکرده وه و، پورووم به ئاگ هپنا و خواحافیزم لپ کرد... له چه مه که په ریمه وه، ویستم قه دبیری که م تا زووتر بگه مه ئاواپی "قه لا"... ده مویست مه ترسی شالو که له بیر به رمه وه، به لām که کاره ساته که ی هه له بجه م بیر ده که وته وه له شم ئه وه نده ی که له ئاره قه ده نیشت، ده مه پنایه به رچاو که ئه گه ر دووباره بپته وه چی رووده دا؟" (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۴۴) وه بیر هاتنه وه ی شوینکاتی کاره ساتی کیمیا بارانی هه له بجه و به راوردکردنی له که ل گهرمیاندا، ده پ چون ده رچیت؟ "ئۆمه ریل له چی دایه؟" "....." "توغر" - "خۆشمان نازنین"... ئه وان به ره و ژوور بوونه وه منیش بۆ دۆله که ی ته نیشت شۆر بوومه وه... ئه و دۆله به دۆلی رپوارکوژه به ناو بانگه، زستانان بارانای پپدا ده روا" (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۴۴) ئۆمه ریل و دۆلی رپوارکوژه دوو شوینکاتی دیاریکراو و کاره سات ئامیزن، ریگی هات و نه هات ده گرتیه بهر جیا له خه لکه ئاواره بووه که. "خالسات" له گهرمیانی جمه ی ده هات دوا ی دوو ساله که به پاره و پولیک باش و عه ره بییه کی شلوقه وه بۆ گهرمیان گه رانه وه، له و کاته وه ئه وه نده عاشقه راو نین، ئیستاش که باسی ئه و دوو ساله ده که ن به سالی خالساته که ناوی ده بن، له ئاواپییه کیشدا راوکه ری هه پ سالی دوازه ی مانگ ئه و پیاده یه ورزی سواره" (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۴۶) سالی خالساته که شوینکاته و تایبه ته به گهرمیان، ئه م دوو ساله ئه زمونیکه بۆ راوکردن که زور بایه ی نه ما. "ژووره کانی دیکه ش ده رگاکیان کرانه وه، وه ک شاره مژووله هه ر خه لکیان لپوه ده رده چن و کو تایی نای... ژووره که ی ئه مان که وتنه دوا ی هه مووه... له بهر قهره بالی پ پ ده رۆن... ئیفاکان له بهر ده رگی حه وشه وه ستاون، یه کیک پر ده پ یه کیک که دپته بهر ده رگا که، هه ر ئیفاکه کیش چادریان به سه را دراوه تا کو دیار نه بن... قه ره و گریان و کرووزانه وه ی منال و نافرته... بانگکردن و هه لپیری نیوه چل... رۆژی حه شه... (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۳۶۰) رۆژی حه شر ئیسا کتۆلوجیا، شوینکاتیکه په یوه سته به ئاین و کتپه پیرۆزه کان، رۆژی هه لسه ننگدن و حیسابه، پردی سیرات یه کلا که ره وه یه. "وا ئیستا هه ند زه رته بۆزیک قۆلتان ده رگن و سه روپچه تان په تی ده که ن! چمکی که واو کرستان راده کیشن کویر بم بۆ گرانی و سه نگینییه که تان... بۆ تا زوو نامرن... هه رچیتان لپ بکه ن ئیوه وه ک شیر ی به ردا یک ساف و پ گه ردن، خاوین پاکن... کی ده لی ده سی نامه ردیتان بۆ درپژ نا که ن؟ بۆچی لپیان ناوه شپته وه؟! خۆ یه که م جاریان نییه، ئه و ساله له ئاواپی (تۆکن) ئه و که تته یان نه کرد؟..." (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۶۵) له م دم وکاته دا له هه ولی پچه لاداندان وهرستان ده که ن، ئه نفالچیه کان هه موو کاریک قه ره و نیان لپده وه شپته وه، بۆ گه واهی شوینکاتی ئه و ساله ی به یاددا دپته وه له ئاواپی (تۆکن) دا ده سترپیان کردۆته سه ر که چه پاکیزه و به شه ره فه کانی گهرمیان. "بروا بکه ن چواره سه ر خیرانم پ سه ره شوینه... بچووکه که ی چوار مانگانه، دوو سه د سه ر مه ر، ئه سپیک، تراکتۆری، به به رچاومه وه به تالانیا برد... جیگی چوار ته غار زه ویم تۆ کردوو، تا پشوتینه هاتوو، به پپوه ما... له وه ناخۆشتر نییه پپا و باسی خۆی بکات، ئه و دیوه خانه مه شه و رۆژ پ میوان نه بووه، وا ئیستا دوا ی سی رۆژ برسییتی سه موونیک که پرو لیدام وه کو بۆ سه گ فری بدن، ئاوا بۆم توور هه لده دا" (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۷۵) له دوو شوینکاتی جیاوازا یه که میان له به هاری سالی ۱۹۸۸ بهر له نه نفالکردنیان له ئاواپی گه برده دا له گه رمیان، دووه میان له زیندانی نوگره سه لماندا له کاتی برسییه تیدا. "نه مر دایه م جاریک که زه وییه کانی ده ور به ری گه برده م بکلیلیه وه ره له وی نان و دۆیه کم بخواردایه، بۆخۆم به مر دایه م... به لām دلم خه به ری داوه ئه مه م جاریک که بۆ هه لاکه وئ وئم حه سه رته م ده به مه ژیر گله وه..." (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۷۵) شوینکاتی گه برده و نوگره سه لمان، که ئاسمان و رپسمانه نیوانیان، که پپ وایه جاریک دیکه نایبپته وه. "با رۆژانه چیم بپنی بینووسمه وه... جا و نووسیشم ده سی کی ده که وئ... نه و رۆژانه بۆ هاپۆ و گهرمیانی ده گپمه وه... به لکو ئه مه دونیا به خواو راسان یه کیک رزگاری بوو "ئه ری مه لا بۆ واما ن لپ ده که ن و به م ده رده چوین؟" "ولا تدری نفس بآی آرض تموت" (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۸۷) سابیر بۆ بزر

نەبوونی شوێنکاتی ئەو کارەسات و نەهامەتییانە بێر دەکاتەوه، چۆن ئەرشیفیان بکات، بەلکو ئەو خۆیەکیان ڕزگاری بێت؟! "ساتە یەگجار ناخۆش و بێزارکەر و دنگوشتێنەری ئەم قەلایە دەمەو ئیوارانیی... هەرچەندە شەوانی دەبنە سائیکی نەهات و برانەوهیان نای، بەلام قەت ناگەنە ساتە خەماویەکانی دەمەو ئیوارانی... ڕۆژ لە دوای ڕۆژی دانیشتوانی ئەم قەلایە ڕەنگ و ڕوخساریان دەگۆڕی، سەد سۆن بۆ مۆکەکی دوتی نەبوون... (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۹۲) بۆ ئەنفالکراوان دەمەو ئیواران شوێنکاتیکی زۆر ناخۆش و دنگوشتێنەر، لەوێوە چاوەڕێی شەوێکی بیکۆتا دەکەن. "پیاو راست بێژی ئەو گەرمیانە لای خۆمان، هاوینانی وای نیه... بەلام قەتیش ئەم گەرما دنگوشتێنەر نەحەلتیە [نەحەلتیە] ئێرە نییه، نەوێلا... بەکو لە گەرمای ئێرە... کۆرە بابە ئێوە شایەتییە هەق بەدەن و شەوانی لای خۆمانتان بێننەوه یاد... وە لەو شەمالە فینکە... دۆی مەشکە و ئاوی کوننەلان وات لێ دەکات شەققە لە دان بەدات... نیوەرۆ تاوێک لەژێر کوننەلانەکی خۆمان سەرخەوی بەشکێم" (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۹۳) شوێنکاتی گەرمیان کە هاوینە بەراورد دەکات بە شوێنکاتی نوگرە سەلمان کە زۆر جیاوازان لە خاک و گەرماییدا. "من تۆزێ لە زمانەکیان ئەگەم... ئێیان وت ناھێلین ئێرە ئەم ئافەرەتانه منالان بێ... شتیکیان دەرخوارد ئەداین، ئێمەش لە برسانا دەمانخوارد... دایکم وفاتەیی خوشکمیان زیندەگۆڕ کرد... دایکم کە دەیگێرێتەوه هەر دەگری... ئەو بۆ وایان لێمان کرد؟! (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۲۹۹) زیندەگۆڕ ئەو شوێنکاتە یە کە مەروفی کورد یان گەرمیانێکە بە زیندووپی تێی دەناخەران و زیندەبەچالەکران.

"ئافاتەیی خوشکم وتی: لە شەوێکدا دایانان زۆر بووین، ئەمجا بە ماشینی گەورە گەورە لمیان بە سەراکردین، لە پێشدا وایان زانی گائەمان لە گەدا دەکەن... کە لەمە کە گەشتە ناو قەدەمان زانیان نیازیان خراپە" (ئیسماعیل، ۲۰۰۷، ۳۰۳) گێڕانەوهی شوێنکاتی زیندەبەچالکردنیان لەلایەن فاتەیی خوشکی سابیر کە لە چالە لەمە کەنەوه ڕزگاری بوو؟! تەنها بە وتن خۆشە چۆن بە زیندووپی خۆیان بە سەردادە کەن و بە زۆر دەیانکۆژن؟!

ئەنجام:

- ۱- شوێنکات بریتییه لە دەستپێکردنی رووداوێک لە کات و شوێنێکی دیاریکراودا کۆتایی پێتەوه.
- ۲- شوێنکات وەک ئاوتیەتەیک و پەرەگەزێکی سەربەخۆ، کە لە دوو پەرەگەزی بێرەقی جایی چیرۆک و پۆمان، بە یەکەوه ئاوتیەتەیکەیان دروست کردووه، کە لەخەمەت بە یەکەوه لێکگرتنێکی کات و شوێن، وابەستە کردنی کات بە شوێن و شوێن بە کات.
- ۳- ئەحمەد محەمەد ئیسماعیل لە کورتە پۆمانی بەهاری ڕەشدا، کاتی بە شوێن و شوێنی بە کاتەوه وابەستە کردووه، بەجۆرێک کە باس لە نەهامەتی و گرتن و پێ سەر و شوێنکردن و زیندەبەچال کردن و ڕاگواستەوهی خەلکی ئاوابیەکان دەکات بۆ نوگرە سەلمان و تۆبزاوا، کاتی ئەنفالی سێ یەممان دەهێنێتەوه یاد.
- ۴- شوێنکات جگە لە کات بە هۆی شوێنەوه یان شوێن بەهۆی کاتەوه ئاشکرا دەکات، لە هەمان کاتدا رووداوێک و کەسییەتیەکانی ئاشکرا دەکات.
- ۵- بەهاری ڕەش و گەرمیان و ئەنفالی سێ یەم، کات بە بریتییه لە بەهاری سالی ۱۹۸۸ ز، گەرمیان کە بریتییه لە شوێن و ئاوابیەکانی سنووری قادر کەرەم و کەلار و کفری و کۆلەج و چەم چەمال و تیلەکو، ئەنفالی سێ یەم کە گەورەترین رووداوی ئەنفال و تاوانەکانی کۆتایی سەدەیی بیستەمە، کە تیایدا چل هەزار مەروفی کورد بوونە قوربانی.

لیستی سەرچاوەکان:

- ۱- قورئانی پیرۆز، تەفسیری ئاسان، بۆرەن محەمەد ئەمین، ۱۹۹۴-۱۹۹۷، چاپخانەی رۆشنیر. هەولێر.
- ۲- ئیسماعیل، ئەحمەد محەمەد، ۲۰۰۷، کۆچیرۆک، بەهاری ڕەش، هەولێر، چاپی یەکەم، ژ. (۶۵۸)، کتێبخانەی گشتی هەولێر.
- ۳- ئیسماعیل، ئەحمەد محەمەد، ۲۰۰۳، کۆچیرۆک، بەهاری ڕەش، هەولێر، چاپی یەکەم، ژ. (۱۹۹)، کتێبخانەی گشتی هەولێر.
- ۴- ئیسماعیل، سەباح، ۲۰۰۵، چەمک و ئیستاتیکی شوێن لە ئەدەبدا، کەرکوک.
- ۵- رەئوف، لوقمان، ۲۰۱۲، رەهەندەکانی شوێنکات لەدەقە والاکی شێرکۆ بیکەس دا، سلێمانی.
- ۶- سەعید، د. جەلال ئەنوەر، ۲۰۱۳، گەشتوگۆ لە رۆمانی کوردی کرمانجی خواروودا، سلێمانی.
- ۷- مەنتک، حەمە، ۲۰۱۱، سوربالیزم لە ئەدەبی کوردیدا، هەولێر، ج ۱.
- ۸- محەمەد، میران جەلال، ۲۰۰۹، بنیاتی رووداو لە رۆمانی کوردی باشووری کوردستاندا، چاپخانەی رەنج، سلێمانی.
- ۹- مستەفا، پێزان عوسمان، ۲۰۱۰، بنیاتی جۆرەکانی رووداو لە رۆمانی کوردی باشووری کوردستان دا، ۱۹۸۵-۱۹۹۰، هەولێر.
- ۱۰- وەرگێڕانی لە ئینگلیزییەوه، موفتی زاده، سیامەندی، ۱۹۹۹، جینۆساید لەعێراقدا و پەلاماری ئەنفال بۆ سەر کورد، ئامادە کردنی میدل ئیست وۆج، سلێمانی چاپخانەی خاک، ج ۱.
- ۱۱- و. یاسین، عوسمان، ۱۹۹۹، بۆنەبەری بێکەتووپی (میتۆدی لوسیان گۆلمان)، چاپخانەی زانکۆی سەلاحەددین، هەولێر.
- ۱۲- وات، ئەیان، وەرگێڕانی بۆ فارسی، پابندە، حسێن، وەرگێڕانی لە فارسییەوه بۆ کوردی. کەریم، محەمەد، ۲۰۰۳، تیۆری رۆمان، سلێمانی.
- القرآن الكريم، الجزء ۸، الآية ۴۱.
- ۱۳- بن دبلە، جلول، ۲۰۱۱، ۲۰۱۲، تجلیات العجائب في الخطاب الروائي، رسالة الماجستير، باشراف هوارى بالقاسم، الجزائر.
- ۱۴- جنداری، محمود، الفطاء الروائي عند جبراً إبراهيم جبراً، وما بعدها.
- ۱۵- حلیفی، شعیب، ۲۰۰۹، شعرية الرواية الفانتاستيكية، الجزائر.
- ۱۶- ذیاب، صفاء، ۲۰۱۵، تمثيلات العجيب في السيرة الشعبية العربية، سورية.
- ۱۷- علام، حسین، ۲۰۱۰، العجائب في الادب في منظر شعرية السرد، الجزائر، ط ۱.
- ۱۸- عزام، محەمەد، ۲۰۰۳، ادب الخيال العلمي، مجد عزام، سورية - دیمشق.
- ۱۹- علاوي، الخامسة، ۲۰۱۳، العجائبية في الرواية الجزائرية، دار التنوير الجزائر.
- ۲۰- علاوي، د. الخامسة، ۲۰۰۵، العجائبية في ادب الرحلات، رحلة ابن فضلان نموذجاً، اشراف، اعداد الطالب الماجستير عبد حمادي.
- ۲۱- علاوي، د. الخامسة، ۲۰۱۳، العجائبية في الرواية الجزائرية، دار التنوير الجزائر.
- ۲۲- معلوف، لويس - المنجد، الطبعة الخامسة والثلاثون، ص ۸۲۸.